LETNIK X · št. 10, NOVEMBER 2003

GLASILO OBČINE TRZIN

odsev

Za Trzin pomembne teme

Trzin bo kot našminkana ženska

Valentin Kolenc: Volja najde pot

Franci Mušič: Veselje do živali mi je vcepil oče

CVETJE NA TRZINSKIH BALKONIH IN VRTOVIH

Turistično društvo Trzin bo priznanja za najlepše urejene balkone in vrtove podelilo na prireditvi 28. novembra.

ŽIVALI

Ste kdaj zvečer opazovali nebo nad Trzinom in zagledali precej številno jato vran, ki je letela počivat med veje dreves na Ongru? Ko sem prvič videl ta prizor, sem imel občutek, kot da sem v Hitckokovem filmu Ptiči. Ampak ni nič tako grozljivega! Le sorazmerno velika jata ptic, ki jih znanstveniki uvrščajo med pevke, meni pa se je to vedno zdelo malo čudno, saj jim res ne morem prisoditi prav lepega petja, si je že pred časom za domovanje izbrala gozd nad Trzinom. Prebivalci starega dela Trzina so se na njihove večerne prelete že navadili, tako da zdaj črne pike na nebu štejejo le še tisti, ki se dolgočasijo, za marsikoga iz novega dela Trzina pa je verjetno pogled na 200 ali 300 ptic, kot trdijo tisti, ki so najbolj zagnano šteli, prav osupljiv.

Vrane pa so le ena od številnih vrst živali, ki nas obdajajo. Poleti sem vedno znova z veseljem oprezal za skupino štorkelj, ki se je pasla na travniku proti Depali vasi, sive čaplje, ki stikajo za žabami, glodalci in žuželkami okrog Trzina pa so že povsem nekaj običajnega. Na ravnicah proti Dobravi smo spomladi lahko opazovali kar številne črede srn, ki pa so jih lovci med poletno sezono dodobra iztrebili. Zdaj jih pozoren opazovalec lahko našteje le nekaj manj kot je prstov na rokah. Na trzinskem bajerju in ob Pšati lahko, če smo previdni, vse pogosteje opazujemo race mlakarice, dokaj pogoste so pribe, dosti je skobcev, med prišleki vse pogosteje videvamo pižmovke, ki pa jih vsi niso veseli. Seveda lahko v naši občini opazujemo še druge živali. Spet je okrog nas nekaj več zajcev, če imaš srečo, lahko vidiš tudi fazana, ki jih je včasih bilo kar dosti, že dolgo pa pogrešamo jerebice in prepelice ter še nekatere druge živali, ki jih je bilo v trzinski okolici včasih precej.

Pa vendar, že ko skušamo našteti vse živali našega območja, lahko ugotavljamo, da se tudi naša občina mirno postavlja ob bok tistim, zaradi katerih je Slovenija v Evropi priznana kot območje z eno najbolj pestro poseljenostjo različnih živalskih in rastlinskih vrst na kvadratnem kilometru njene površine. Prav bi bilo, da bi takšno raznovrstnost živalstva okrog nas ohranili tudi za poznejše rodove.

Seveda pa niso vse živali priljubljene. Pred časom mi je ena od Trzink povedala, kako jim je kuna v kurniku pomorila kar dva ducata piščancev. Marsikdo pravi, da si poleti ne upa v trzinski gozd zaradi klopov, saj je med njimi vse več takih, ki prenašajo borelijo in še kakšne druge, hujše bolezni. V poletnem času pa smo slišali, da se je v Trzinu spet začelo pojavljati več miši in podgan. O tem so govorili celo na eni od zadnjih sej občinskega sveta. Domnevajo, da je ta nadlega prišla na plan, ko so delavci, ki so razkopavali trzinske ulice zaradi polaganja plinovoda in drugih vodov, odprli tudi kanalizacijske jaške in so ti nezaželjeni glodavci prišli tudi na površje. Čeprav pristojno podjetje redno skrbi za deratizacijo Trzina, očitno povsod le niso tako učinkoviti.

Druga velika skupina živali, ki nas obdajajo, pa so domače ali tiste, ki jih imajo ljudje doma. V naselju je vse manj krav, konj, prašičev in drugih živali, ki jih je bilo v Trzinu na pretek, ko je bil še vas s številnimi kmetijami, zdaj je vse več drugih domačih živali. Slišali smo, da imajo nekateri v svojih domovih prav eksotične živali, od kač do ptic ujed in drugih manj običajnih ljubljenčkov. Na uredništvu Odseva najpogosteje prejemamo različne pritožbe in pozive ljudi, ki nasprotujejo psom in mačkov, nemalo pa je tudi mnenj v prid živalim. Številni ljubitelji živali se zgražajo nad surovostjo in nečloveškim početjem nekaterih posameznikov, ki se znašajo nad živalmi.

Takšno početje je res vredno obsodbe, vendar je včasih težko biti razsodnik. Prav imajo tisti, ki jih jezi, da lastniki psov, katerih je po trzinskih domovih vse več, pazijo kam vodijo svoje ljubljenčke na sprehode. Res ni prijetno, da moraš na vsakem koraku paziti, da ne pohodiš pasjega kakca. Tudi zelenice bi morale biti namenjene samo otrokom za igro, ne pa tudi psom in mačkom. Je pa tudi res, da morajo lastniki teh živali voditi svoje ljubljenčke na potrebo in na sprehode. Prav bi bilo, če bi bili pri izbiranju prostorov, kamor vodijo svoje kužke in tudi večje mrcine, bolj obzirni. Če se njihov dlakavi prijatelj ponečedi tam, kjer se ne bi smel, je prav, da za njimi pospravijo. Občina je postavila kar nekaj smetnjakov, ki so opremljeni tudi z vrečkami, s katerimi se da počistiti pasje iztrebke. Če vrečk slučajno zmanjka, pa bi moral imeti vsak „sprehajalec“ psa pri sebi tudi kakšno „svojo“ vrečko.

Nič ni narobe, če ima kdo psa ali mačka ali pa tudi kako drugo žival. Nekateri ljudje to enostavno potrebujejo, vendar se morajo vsi lastniki zavedati odgovornosti do svojih ljubljenčkov. Čeprav kakšen pes ali maček izgleda še tako pameten in inteligenten, je še vedno žival, ki ne more biti odgovorna za svoja dejanja. Odgovoren pa je lastnik, ki se lahko zaveda, kaj žival lahko naredi takega, kar ne bi ustrezalo veljavnim človeškim normam. Dolžan je, da taka dejanja prepreči ali pa odpravi posledice.

Tudi za druge živali velja, da ravnajo po svojih navadah in nagonu. Če njihovo početje ljudem ne ustreza, jim moramo to na ustrezen način onemogočiti. Vseeno pa moramo biti pri tem previdni in dobrosrčni, saj so živali, kot pravijo Indijanci, naši mlajši bratje. Kot starejši bratje smo zanje odgovorni.

Urednik

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: Miro Štebe
Namestnica odgovornega urednika: Mateja Erčulj
Tehnični urednik: Emil Pevec
Urednik fotografije: Jože Seljak
Trženje: Jožica Valenčak
Lektoriranje (razen Uradnega vestnika): Marija Lukan
Ostali sodelavci uredništva: Simon Fink Jugovic, Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Petra Musič, Ana Oblak, Viktorija Pečnikar - Oblak, Tanja Prelovšek, Mirjam Štih, Mojca Trček, Jana Urbas, Peter Zalokar, Andrej Zupanc
Tisk: Marko Ravnikar s.p., Domžale
Naklada: 1250 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izzide 20. decembra 2003. Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 10. decembra na naslov: Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin ali na elektronski naslov odsev_96@hotmail.com

Uradne ure v uredništvu:
Vsako sredo od 17. do 19. ure v prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu (Mengeška c. 22/I)

☎: (01) 564 45 67 🖷: (01) 564 45 68

Slika na naslovnici:
Naš prispevek k Mednarodnemu letu celinskih voda.

(foto: Jože Seljak)

ISSN 1408-4902

ŽUPANOV KOTIČEK

Na zadnji (novembrski) seji občinskega sveta je eden od občinskih svetnikov predlagal, da bi doslej redno rubriko Županov kotiček v Odsevu ukinili ali vsaj omejili in vsaj nekajkrat letno prepustili ta prostor na voljo posameznim občinskim svetnikom ali svetniškim skupinam za predstavljanje njihovih stališč in pogledov. Pobuda bi seveda morala biti naslovljena na uredništvo občinskega glasila in to sem podpisani kot predsedujoči na seji pobudniku tudi pojasnil. Vendar je morda vseeno smiselno povedati še nekaj besed o tem. Najprej to, da ni nobene ovire za to, da bi občinski svetniki v Odsevu objavljali svoje poglede na vprašanja, ki zadevajo življenje v občini; seveda najbrž pod enakimi pogoji kot župan, kar pomeni, da ne bi v Odsevu ponavljali vseh polemik s sej občinskega sveta ali zlorabljali sicer omejenega prostora za osebne obračune. Ker ne bi šlo za naročene novinarske prispevke, za te objave tudi ni mogoče pričakovati honorarjev. Glede na to, da je v čisto vseh občinah, kjer izhajajo občinska glasila, običaj, da župan prispeva neke vrste dodatni uvodnik o vsaj zanj najbolj aktualnih vprašanjih oziroma problemih, za katere sodi, da bi bilo prav, če bi občani vedeli zanje, predlagam, da vsaj za zdaj ta rubrika ostane; tudi zato, ker po opravljenih anketah sodeč sodi med najbolj brane rubrike v Odsevu.

Strahovi iz omar

Ponovno pa moram izpostaviti, da nam poleg občasnih nesoglasij, ki so pretežno politično motivirana, in ki jih je žal po lokalnih volitvah 2002 tudi v naši občini nekaj več kot v času prvega mandata, največ tegob povzročajo neurejene ali nedokončane zadeve iz preteklosti ter zadeve, za katere bi sicer večina normalnih ljudi sodila, da so zaključene, posamezniki pa kljub temu vztrajajo s svojimi zahtevami, tožbami ali vlogami, na katere v okvirih zakona ni mogoče pozitivno odgovoriti. Mislim po eni strani na razne dogovore med bivšo občino in občani, nemalokrat stare tudi po deset let in več, ki jih je danes težko uresničiti, ker so se tudi pogoji (predpisi, rešitve v prostoru ipd.) spremenili. Gre za razne obljube, da bo občina v zameno za kako soglasje občana izvedla to in to v korist občana; ko pa je občina soglasje dobila, je na svojo obljubo pozabila, danes pa jo je, zaradi spremenjenih okoliščin, objektivno težko izpolniti. Nadalje mislim, recimo, na to, da so včasih predstavniki občine očitno nekoliko zlorabljali svoja pooblastila in ustno dovoljevali občanom in podjetjem razne posege, včasih tudi na občinska zemljišča, za katere ni bilo nobene zakonske podlage. Danes pa se mi in občani ali podjetja celo tožimo zaradi teh dogovorov, pri čemer sploh ne moremo, ne mi in ne nasprotne stranke, ničesar dokazati, ker je pač šlo za domnevno ustne obljube in soglasja. V tretjo skupino tovrstnih tegob uvrščam vztrajnost posameznikov, ki nasprotujejo tej ali oni legalni in legitimni odločitvi ali želji občine, da nekaj uredi, tak posameznik pa si zapiči v glavo, da bo on to preprečil. Kot tak primer lahko navedem vztrajanje soseda, da bo na vsak način preprečil delovanje vrtca v t.i. stari šoli. Po letu dni delovanja vrtca, ki naj bi na tej lokaciji tako ali tako deloval največ štiri leta, smo spet dobili obvestilo, da je bila vložena pritožba na odločitev upravnega sodišča, ki je presodilo, da gradbeno dovoljenje ni sporno, višje sodišče pa je presodilo, da odločitev upravnega sodišča iz postopkovnih razlogov (ne vsebinskih) ni bila korektna, in da je potrebno zadevo še enkrat obravnavati. Lahko se zgodi, da bodo tovrstne pritožbe zaposlovale sodstvo še deset let po tistem, ko vrtca na omenjeni lokaciji že ne bo več. Enako velja za vztrajanje domnevno neprofitne in celo humanitarno orientirane organizacije Športna unija Slovenije, ki vztraja s svojo zahtevo po trzinskem Kulturnem domu in zgradbi občine (bivšem zadružnem domu), četudi je popolnoma jasno, da nima za svoje vztrajanje niti najmanjšega moralnega opravičila. Vzrok pa je vsej domnevni človekoljubnosti te organizacije seveda izključno denar, ki ga želijo dobiti člani omenjenega društva, kot jim je to uspelo že marsikje v Sloveniji.

Mi pa pišemo odgovore na tožbe, hodimo po sodiščih, najemamo odvetnike in izgubljamo čas in živce. Žal!

Tone Peršak

Telefonske številke Občine Trzin so:
564 45 44, 564 45 43, 564 45 50 in **564 45 49**
Fax:
564 17 72
Elektronska pošta:
info@obcina-trzin.si
Domača stran na internetu:
http://www.obcina-trzin.si/

Kulturno društvo Franca Kotarja Trzin organizira

10. miklavževanje v Trzinu

Miklavževanje bo **5. decembra ob 17:30 in 19:30** v dvorani kulturno-umetniškega društva Franca Kotarja Trzin, in sicer:

- za otroke, stare **od 0-4 let** (2003, 2002, 2001, 2000,1999) **ob 17:30h**,
- za otroke, stare **od 5-8 let** (1998, 1997, 1996, 1995) **ob 19h**.

Darilo so brezplačna.

Naročila na darila:

- trgovina pri Jurju
- v obeh trgovinah Flis
- v vrtcu Žabica in Palčica
- in osnovni šoli Trzin

Prijave zbiramo **najkasneje do 28. novembra.**

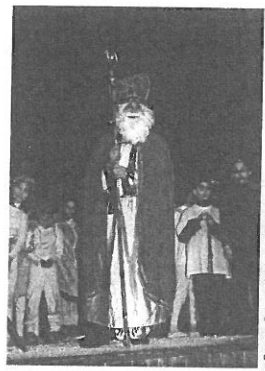

IZREDNA PRORAČUNSKA SEJA: TRZIN BO KOT NAŠMINKANA ŽENSKA V RAZCAPANI OBLEKI

Že naši dedki in babice so vedeli, da dober gospodar razumno ravna z denarjem, če pravilno razporedi prihodke in odhodke, ter da mu na ta način ni potrebno skrbeti za sušo v denarnici. In tako kot naši stari starši tudi svetniki skrbijo za občinsko blagajno na sejah, kjer sprejemajo občinski proračun.

Svetniki so proračun za prihodnje leto obravnavali 27.oktobra na izredni seji občinskega sveta, obravnavali pa ga bodo še nekajkrat, preden ga bodo dokončno sprejeli.

Proračun za prihodnje leto ima nekoliko spremenjeno strukturo, in ni primerljiv z lanskim, in sicer zato, ker se nekateri predpisi, ki urejajo javne finance iz leta v leto (velikokrat pa tudi med samim proračunskim letom) spreminjajo, proračuni pa morajo biti spisani v skladu s temi predpisi. Tako proračun za prihodnje leto poleg bilance prihodkov in odhodkov vsebuje tudi poseben del, kot ga zahtevajo na Ministrstvu za finance, v njem so seveda tudi računi finančnih terjatev in naložb, načrti razvojnih programov in njihove obrazložitve, načrti delovnih mest, nabave in gradenj ter program prodaje občinskega in stvarnega premoženja občine.

V tokratnem proračunu sta za večino pomembni tile dve številki: 616,238.062 (predvideni prihodki občine) in 904,518.273 (načrtovani občinski odhodki). Odhodki občine bodo torej večji kakor prihodki. Je proračunski primanjkljaj morda že razlog za razburjanje, da občina slabo gospodari z davkoplačevalskim denarjem? Zaenkrat menda še ne, saj je po besedah župana in občinskega finančnega ministra do tolikšne razlike med prihodki in odhodki prišlo zaradi velikih investicij, ki so bile prejšnja leta zgolj načrtovane, zdaj pa so bile dejansko tudi izvedene in bodo seveda morale biti tudi plačane (gradnja prizidka k osnovni šoli, športnorekreacijski park...), poleg tega pa bodo v prihodnjem letu prihodki nižji, kot so bili doslej (nižji prihodki komunalnih prispevkov, nižji prihodki od prodaje zemljišč ipd.). Proračunski primanjkljaj naj bi bil poplačan s presežkom iz preteklih let. Svetnike pa so bolj kot proračunski primanjkljaj zanimale posamezne proračunske postavke. Na nekaterih mestih se jim je dozdevalo, da občina zanje namenja preveč denarja, pri drugih postavkah pa se jim je dozdevalo, da občina zanje namenja odločno premalo denarja. Največ pripomb na proračun je imela Lista za zeleni Trzin, ki je ponovno opozorila na nepreglednost pripravljenega proračuna (iz opisa posameznih postavk naj ne bi bilo jasno razvidno, čemu točno je denar namenjen). Pri tem so se spraševali, ali se pripravljavci proračuna bojijo pokazati, koliko denarja bi bilo potrebnega za izvedbo posameznega projekta, in takšne izdatke na neki način skrijejo med nepregledne postavke. To naj bi predvsem veljajo za postavke, ki opisujejo estetsko podobo kraja. Ga.Chvatalova je na tem mestu opozorila, da estetske podobe kraju ne da samo nekakšna fontana ali pa raznorazni spomeniki, temveč da je pomembna tudi urejenost zelenic, pločnikov, izpraznjeni koši, pobarvane luči, usmerjevalne table in podobno. In dokler ni poskrbljeno za osnovne stvari, bomo resnično lahko dejali, da je podoba Trzina takšna kot podoba nališpane ženske v razcapani obleki. Občinska svetnica Chvatalova je opozorila tudi na počitniške objekte, katerih solastnica je občina Trzin, in količino denarja, ki ga občina porabi za vzdrževanje teh objektov, a jih ne uporablja. V Listi za zeleni Trzin so razmišljali o njihovi odprodaji drugim občinam. Župan je na to odgovoril, da isto razmišljajo tudi druge občine, vendar pa ni zainteresiranih kupcev, ter da te objekte uporablja občinska uprava. Chvatalova je povprašala tudi o visoki postavki, ki je namenjena za tramvaj progo, če pa je znano, da se Ljubljana še ni odločila, ali bo ta projekt izpeljala ali ne. Župan je na to odgovoril, da se je Trzin k projektu zavezal kot občina obljubljanske regije, in je na neki način potrebno upoštevati strategijo razvoja ljubljanske urbane regije. Zaenkrat pa ta postavka nima nikakršnega učinka na trzinski proračun. Svetnike so močne zanimale tudi postavke, namenjene zdravstvu, predvsem tista, kjer je 12.700.000 tolarjev namenjeno delovanju splošne ambulante. Precej denarja je namreč namenjenega nečemu, za kar se sploh še ne ve, ali bo lahko v Trzinu vzpostavljeno ali ne. Trenutno namreč potekajo aktivni pogovori z Zdravstvenim domom Domžale, ali v Trzinu sploh lahko deluje ambulanta z enim zdravnikom in pod kakšnimi pogoji bi lahko delovala. Chvatalova je predlagala, da se ta postavka izloči, glede na to, da Trzin po številu prebivalcev nima pretiranih možnosti za pridobitev zdravnika, župan pa je dejal, da je to postavka "za vsak primer" - torej, če občini uspe pridobiti dovoljenje Zdravstvenega doma Domžale, da lahko morebitnemu zdravniku takoj nudi prostore.

Svetniki so se pogovarjali še o količini denarja, ki ga občina namenja športnim in kulturnim prireditvam. Župan je opozoril, da se bodo verjetno morali odločiti, katere prireditve bodo sofinancirali in katere ne, ker je teh prireditev že zelo veliko, še več pa se jih obeta.

Svetniki so imeli seveda še kup drugih vprašanj (v zvezi z darili za novorojenčke, s komunalnim prispevkom za župnišče, z obcestnimi tablami, z delovanjem občinskega informacijskega centra, v zvezi z vrtcem...), vendar zaradi omejenosti s prostorom ne morem vseh uvrstiti v to poročilo, zato sem izbrala le nekaj najbolj problematičnih.

Lahko rečem zgolj še to, da čeprav se proračun marsikomu zdi le zajeten šop papirjev, popisan z nejasnimi številkami, pa vsaka od teh številk skriva svojo zgodbo in gotovo bi se našla še kakšna proračunska postavka, ki bi zahtevala dodatno pojasnilo. Svetniki so ob koncu seje sprejeli sklep, da je proračun primeren za nadaljnjo obravnavo.

Mateja Erčulj

"Sodelavki Marjeti Trstenjak ob rojstvu prvorojenke Naje iskreno čestitamo, mali Naji pa na stopničkah življenja želimo obilo zdravja in sreče."

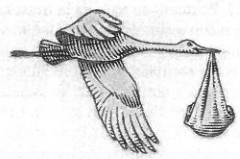

Občinska uprava in vodstvo Občine Trzin

Nismo mi podobni otrokom, marveč oni nam.

Ruski

12. REDNA SEJA OBČINSKEGA SVETA O MLAKAH Z LAHKOTO, O T-3 TEŽJE

Ker se na občini pospešeno pripravljajo na sprejem proračuna za prihodnje leto, bi človek pričakoval vsaj malo zatišja na redni novembrski seji, vendar temu ni bilo tako. Na dnevnem redu je bilo kar nekaj za Trzin pomembnih tem. Za ogrevanje so svetniki in svetnice razširili dnevni red seje za eno točko, nato pa prešli na sprejemanje odloka o spremembah prostorsko- ureditvenega načrta za območje soseske Mlake. Ta tema je bila lani zelo vroča, še zlasti v predpočitniškem času, tokrat pa je občinski svet vse skupaj odpravil precej rutinirano. Spremembe sta, poleg župana, pojasnila še direktor podjetja Locus d.o.o. Leon Kobetič, ki je načrtovalo spremembe, in predstavnica občinske uprave Sida Valentinčič. Gospod Kobetič je pojasnil stališča do nekaterih pripomb, ki so jih zbrali med javno razgrnitvijo, javno obravnavo in med razpravo v občinskih telesih ob prvem branju odloka. Povedal je, da nobena od rešitev, ki jih predlaga odlok, ni dokončna, in da se bodo pri uresničevanju sprememb še usklajevali z občani. Nova parkirna mesta bodo uredili predvsem ob obstoječih prometnicah, kjer bo to mogoče. V odloku je tako zapisano, da jih bodo uredili ponekod ob Kidričevi cesti, ob koncu Prešernove in Mlakarjeve ulice, na obstoječih povezavah med Mlakarjevo in Prešernovo ulico ter med Prešernovo in Reboljevo ulico, več parkirišč bo tudi pri vrtcu in vzdolž Mlakarjeve ceste. Praviloma bodo uredili možnosti za vzdolžno parkiranje, minimalna širina vozišča, kjer bo mogoče urediti parkirna mesta, pa mora biti vsaj 7,5 m. Predvideli so tudi možnost ureditve dodatnih parkirnih mest na zemljiščih, ki so v lasti občine, ob tem pa bodo morala biti ta parkirna mesta vsaj 4 m odmaknjena od obstoječih stanovanjskih hiš. Poudarili so tudi, da je treba kar najbolj paziti na to, da bi ohranili čim več zelenih površin.

V odloku je predvidena tudi ureditev kolesarskih stez v tem delu naselja. Steze naj bi tako naredili na obeh straneh Ljubljanske ceste od mostu čez Pšato do križišča z Mlakarjevo ulico, enostransko dvosmerno ob Mlakarjevi cesti do križanja z Ulico Rašiške čete za povezavo do športnega parka in enostransko ob Kidričevi ulici do povezave z industrijsko cono. Prav tako naj bi poskrbeli tudi za nove pločnike. Te naj bi zgradili na obeh straneh Ljubljanske ceste in enostransko ob Kidričevi ulici, kjer še ni izvedena povezava z industrijsko cono. Gospod Kobetič je tudi povedal, da pri končni pripravi odloka niso upoštevali pripomb, ki so se nanašale na spremembo rabe prostora, gradnjo pomožnih objektov in podobno, saj je program priprav sprememb določal, da je stvar postopka le sprememba prometnega režima in parkiranje. Če bi želeli vnašati še druge spremembe, bi to pomenilo vračanje postopka na začetek.

Člani sveta so predlog sprememb v drugem branju potrdili in ob tem sprejeli tudi dopolnilo, ki določa, da morajo izvajalci pred vsako gradnjo v skladu s sprejetim odlokom pridobiti tudi strokovno stališče upravljalca komunalne infrastrukture na tem območju.

O spremembah v T-3

Tudi druga točka dnevnega reda je bila za prihodnjo podobo in urejenost našega kraja zelo pomembna, čeprav je šlo tokrat le za seznanitev s stališči do pripomb, ki so jih zbrali ob javni razgrnitvi in predstavitvi sprememb pri ureditvi bodočega centra Trzina oz. območja T-3. Kot je povedal župan, praviloma stališča do pripomb in predlogov sprejema predlagatelj, v našem primeru je to župan, vendar so stališča glede zbranih pripomb, ki jih je pripravila Regijska razvojna družba, predstavili tudi članom Občinskega sveta, da bi se tako izognili nesporazumom ob drugi obravnavi predloga sprememb odloka o T-3. Izkazalo se je, da je to modra poteza, saj se je pokazalo, da je tokrat več svetnikov proti nadaljnji pozidavi in bi lahko predlog v drugi obravnavi ne bil izglasovan. Župan je zato napovedal, da bo takoj po sprejetju predlaganega odloka v drugi obravnavi sprožil postopek za spremembo ureditvenega načrta v zvezi z gradnjo načrtovanega bloka pred obstoječim stanovanjskim objektom, v katerem je lokal Barca. Več svetnikov se zavzema, da tam bloka ne bi gradili, ampak naj bi uredili parkirišča in zelenice.

Kot je povedala predstavnica Regijske razvojne družbe Vera Rutar, so ob javni razgrnitvi in obravnavi prejeli 53 pripomb in predlogov, vendar se jih je večina nanašala na blok, ki naj bi ga zgradili pred Barco, in ga imenujejo B-4. Ker ta blok zdaj ni bil predmet obravnave, večine predlogov in pripomb, ki se nanašajo nanj, med drugim je tudi peticija, ki jo je podpisalo kar 85 občanov, niso upoštevali. Če bi jih, bi bilo namreč potrebno postopek vrniti spet na izhodišče. Kot je dejal občinski svetnik Romeo Podlogar, on temu ne bi nasprotoval. Župan pa je zatrdil, da se glede gradnje bloka B-4 vsaj nekaj let ne bo nič premaknilo, saj zdaj na sodišču tečejo pravde, od katerih bi lahko bila odvisna tudi gradnja omenjenega bloka.

Predstavniki Liste za zeleni Trzin so spet opozorili, da se ne strinjajo z umestitvijo doma za ostarele in varovanih stanovanj zanje v središče Trzina. Ga. Nataša Chvatal se še naprej zavzema, da bi takšen dom zgradili kje ob robu naselja na primernem mirnem kotičku z veliko zelenja, kjer bi imeli varovanci doma mir. Zatrdila je, da bi bil hrup središča Trzina za ostarele lahko moteč. Izrazila je tudi prepričanje, da bi dom za ostarele in varovana stanovanja napolnili predvsem starejši iz drugih občin in da bi bilo v njem zelo malo domačinov. Povedala je še, da tako razmišlja tudi večina ljudi, s katerimi se o tem pogovarja. Svetnik g. Franc Pavlič pa se s tem ni strinjal. Dejal je, da je med člani Društva upokojencev Žerjavčki naredil anketo o tem, kje bi bil najbolj primeren prostor za dom za starejše občane, in da jih je bila velika večina za to, da je dom v bližini ambulante, trgovin in sploh dogajanja v občini. Upokojenci naj ne bi želeli, da jih odrinejo nekam na obrobje družbe.

Predstavniki Liste za zeleni Trzin so tudi zahtevali, da naj se investitorji držijo svoje obljube, da bo soseska T-3 nižja, kot kaže sedanja pozidava. Spomnili so, da so še pred časom investitorji zagotavljali, da bo vsaj za 50 % soseske T-3 veljala formula K+P+2+M (klet, pritličje, dve nadstropji, mansarda).

Slišali smo tudi zagotovilo, da v soseski v bližini osnovne šole ne bo več parkirišč, bodo pa dodatna parkirna mesta uredili v bližini bodočega trgovskega objekta, ki ga načrtujejo tam, kjer zdaj stoji domačija Tavčarjevih (pri Jeraju). Župan je tudi pojasnil, da so kljub nasprotovanju nekaterih prebivalcev blokov na zahodnem bregu Pšate v bližini osnovne šole v načrtih ohranili predviden še en mostiček čez Pšato. Dejal je, da bo to bolj brv za pešce in ne most, ki bi bil namenjen prometu. Mostiček bo zdaj v načrtih samo zarisan, postavili pa ga bodo, če se bodo okoliški prebivalci s tem strinjali. Ocenil je, da se zna zgoditi, da bodo čez par let tisti, ki nasprotujejo mostičku, mnenje spremenili, saj si bodo tako lahko skrajšali pot do središča Trzina. Nazadnje se je 6 svetnikov strinjalo z ugotovitvijo, da so bili seznanjeni s stališči do pripomb in predlogov iz javne obravnave v zvezi s spremembami odloka o T-3. Preostali svetniki pa so se pri glasovanju vzdržali. Takšen rezultat je v tem mandate občinskega sveta dokaj redek pojav.

Ustanovitev javnega zavoda Medobčinski muzej Kamnik

Naslednja točka, sprejem odloka o ustanovitvi javnega zavoda Medobčinski muzej Kamnik, je šla dokaj gladko skozi občinsko proceduro. Zanimivo je bilo predvsem vprašanje g. Petra Kralja v.d. direktorici Kulturnega centra Kamnik ge. Zori Torkar o usodi kamnite prazgodovinske sekirice, ki so jo našli v trzinskem kamnolomu. Izginila naj bi namreč v enem od kamniških muzejev. Ga. Torkarjeva je obljubila, da se bo pozanimala, ali je mogoče priti na sled pogrešani sekirici.

Točke po tekočem traku

Naslednje točke dnevnega reda so bile manj problematične, in so jih v Občinskem svetu obravnavali dokaj hitro in brez zapletov. Tako rekoč soglasno so potrdili imenovanje novih članov Sveta za preventivo v cestnem prometu in Sveta Občine Trzin za varstvo uporabnikov javnih dobrin. Tudi pri seznanitvi s prenosom sredstev pri določenih postavkah proračuna ni imel nihče pomislekov ali vprašanj. Predsednik Nadzornega odbora občine Trzin g. Franc Lovšin je nato podal poročilo Nadzornega odbora o izvrševanju proračuna občine Trzin. Nadzorniki niso naleteli na nepravilnosti in so delo občinske uprave celo pohvalili. Župan je nato seznanil svetnike z uresničevanjem enega od prejšnjih sklepov, nekaj več razprave pa je bilo ob dodatni točki dnevnega reda, predlogu po poimenovanju bodočega družbenega centra v Trzinu po znamenitem ljubljanskem županu Ivanu Hribarju, ki se je rodil v Trzinu, in večnamenske dvoranice v družbenem centru po dolgoletni animatorki kulture v Trzinu in priljubljeni režiserki Marjanci Ručigaj. Svetniki so oba predloga z veseljem podprli, ob tem pa jim je župan poročal, kako potekajo dela pri opremljanju centra družbenih dejavnosti. Slišali smo tudi pobudo, da naj bi novo knjižnico v družbenem centru poimenovali po še enem znamenitem Trzincu, prof. Tinetu Orlu, neutrudnem pedagogu, slavistu, planinskem delavcu in kar 30-letnem uredniku Planinskega vestnika, najstarejše slovenske revije. G. župan je povedal, da je za to še čas in da se morajo o tem poimenovanju uskladiti še z drugimi občinami, ki so soustanoviteljice domžalske knjižnice.

Za konec je župan poročal o nekaterih naložbah v Trzinu. Na kratko je spregovoril o opremljanju Centra družbenih dejavnosti v T-3, obnovi Jemčeve ulice, pripravah za ureditev Športnorekreacijskega parka Trzin, o ekoloških otokih, ki naj bi jih še postavili, sanaciji kanalizacije v Mlakah, javni razsvetljavi ob pešpoti proti osnovni šoli, o urejanju zelenih površin ter o tem, kako poteka gradnja prizidkov k osnovni šoli. Kot vedno so, predno so se razšli, svetniki občinskemu vodstvu postavljali vprašanja in jim predstavljali svoje pobude za izboljšanje življenjskih razmer v Trzinu. Največ so govorili o načrtih za ureditev pločnikov ob Mengeški cesti, o prenosnem merilcu hitrosti, ki bi ga lahko nameščali ob tej cesti, o varčevanju z energijo in krepko osvetljeni štiripasovnici mimo Trzina, eden od svetnikov pa se je zavzel tudi, da bi v našem časopisu namenjali več pozornosti in prostora svetniškim skupinam, o čemer pa bomo v našem uredništvu še razmislili.

Miro Štebe

SIGNALIZACIJA

JOŽETOV HYDE PARK

Po Sloveniji govorijo, da je občina Trzin najbogatejša slovenska občina. Ne vem, če je to res, prav gotovo pa se v njej naš denar, denar davkoplačevalcev, troši zelo negospodarno in nenadzorovano. Pred nekaj dnevi so v naselju Mlake postavljali nove oznake ulic. Res so lepe, a vse ostalo je neuporabno in zelo kratkega časa. Že oznake, ki naj bi označevale, kje so sedeži posameznih podjetij, so pokazale, da jih uniči, če rečemo, že močnejši veter. Da pa se politika tega pelje dalje, so dodatno postavili še nekoliko manjše nosilce za imena ulic. Čeprav je kar nekaj velikih, ki naj bi označevala podjetja, ostalo praznih. Mogoče pa bo prišlo v občino Trzin še kaj podjetnikov, ki bodo metali denar za take stvari.

Mogoče bi lahko razmislili tudi o lokaciji teh tabel. Zdaj je jesen, kaj bo poleti, ko se narava razcveti, bomo pa videli. Spet skrivalnice? O, kar o nekaj skrivalnicah smo v Odsevu že pisali in izgleda, da te teme ne bomo še izčrpali.

Tretja napaka teh tabel z oznakami ulic pa je neuporabnost. Če se turist ali obiskovalec pripelje iz nasprotne smeri, vidi prazno tablo. Sprašujem se, če je prav, da so „investitorji“, ve se, kdo so, pri tem varčevali.

Ker so v prejšnjem primeru verjetno nekaj res privarčevali, pa so bili drugje bolj razsipni. Na primer pri Reboljevi ulici. V polmeru petih metrov stojijo tri table za nekaj deset metrov dolgo ulico, v kateri povrhu ni niti enega politkomisarja. Ampak tam zdaj visijo: stara rjava tabla, na znaku pritrjena obojestranska in še nova polovičarska tabla. Tisto varčevanje pa se na ta način izniči. Kaže, da so za oznako te ulice potrebovali kar dosti denarja. Meni se zdi, da odločno preveč. Prav zanima me, kakšna je cena teh novih, neuporabnih tabel z nosilci vred.

Na Mengeški 10 sicer pravijo, da je bila postavitev novih tabel cenejša kot prebarvanje starih. No, kilogram barve in uro do dve dela, to je res neverjetno. Mogoče bi to držalo, če bi "farbali" državni svetniki. Pred letom je bilo v časopisju objavljeno, da je njihova ura vredna okoli petinsedemdeset tisoč. Kakor koli že, zavzemal se bom še naprej za stare, rjave, a uporabne table.

Še nekaj napak bi lahko naštel pri teh tablah, pa ne bom. Vesel pa bi bil, če bi prišla na sprehod v Trzin gospod Antončič in še en gospod, priimka pa ne vem.

Jože Seljak

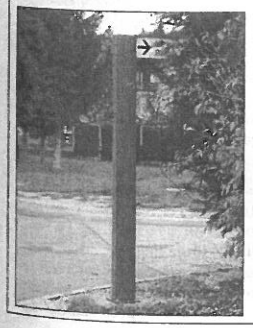

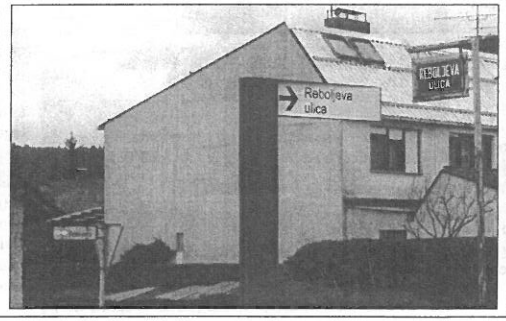

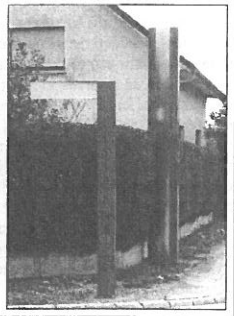

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM
ODKUPILI NAJ BI DEL GOZDA

Slišali smo, da Občina namerava kupiti večje gozdne parcele zahodno od naselja Mlake, zato smo v tokratnem pogovoru z g. županom želeli najprej izvedeti kaj več o tem. Kot vemo, so tam nekateri lastniki že delali načrte za novogradnje in celo za ureditev nadstandardnega varovanega naselja. Če bi tiste parcele pokupila občina, bi to verjetno pomenilo, da tam pozidav ne bo.

O tem je res bilo nekaj govora, vendar gre pri tem za zdaj predvsem za zemljišča, ki jih potrebujemo za ureditev športnorekreacijskega parka. Kot veste, imamo za športni park ureditveni načrt, ki predvideva urejanje parka v več fazah. V prvi, ki se začenja zdaj, naj bi uredili igrišče za mali nogomet in rokomet, košarkarsko igrišče, balinišče, otroško igrišče, v drugem delu pa bomo poskrbeli za nogometno igrišče, večnamenski objekt in še druge rekreacijske površine. Objekte, ki naj bi jih zgradili v prvi fazi, bomo uredili na zemljišču, ki je v pretežni meri že občinsko, za objekte v drugi in tretji fazi pa bo treba zemljišča še pridobiti. Za prvo fazo smo tako že dokupili nekaj zemljišč, določene površine pa smo pridobili služnostno pravico. O odkupu preostalih potrebnih površin pa se zdaj še pogovarjamo in preučujemo ponudbe. Od podjetja Klas smo tako dobili ponudbo, po kateri so nam pripravljeni prodati svoje zemljišče za ustrezno ceno, seveda pa ne gre za tržno ceno. Zdaj se začenjamo o tem pogovarjati, saj vemo, da bomo morali tisto zemljišče nekako pridobiti, če bomo želeli načrte uresničiti. V ponudbi je zapisano, da bi ponujeno zemljišče v večletnem obdobju postopno odkupovali, kar se nam zdi smiselno. Moram pa še enkrat poudariti, da se glede tega še nismo dogovorili ali odločili. Gre za približno 45.000 m^2, zato bi bil izdatek za nakup kar precejšen, vendar bi bil strošek sprejemljivejši, če bi ga razdelili na več let, prav zato zdaj razmišljamo, kako dolgo bi lahko zemljišče po sprejemljivih letnih obrokih odkupovali. Nakup namreč ne bi smel prizadeti drugih razvojnih in investicijskih načrtov v občini. Moram reči, da so predstavniki občine, s katerimi smo se do zdaj o tem pogovarjali, ideji naklonjeni, saj bi se tako rešili strahu pred pozidavami in drugimi posegi na tistem območje. Občina bi tako dobila tudi popoln nadzor nad tistim prostorom in bi se tam lahko dogajalo le tisto, za kar bi se sporazumeli v občini. O nakupu in izrabi zemljišč bomo morali doseči nekakšen politični konsenz.

Bralci so nas opozorili, da so v "trzinskem" gozdu ponekod opazili, da so navozili na gozdne poti gramoz, še zlasti pa so nekateri presenečeni, ker so na t.i. Beli cesti, ki vodi od povezovalnega območja med obrtno- industrijsko cono in ostalim naseljem proti Prevali, opazili cestne ovire ali ležeče policaje iz gramoza.

Po zakonu smo dolžni skrbeti za gozdne ceste in omogočati promet tistim, ki imajo tam parcele ali v gozdu opravljajo druge naloge. Zakon pa po drugi strani jasno določa, da v gozd ne bi smela razen "delovnih" nobena druga motorna vozila, celo kolesa ne. Mi pa vemo, da je naš gozd zelo obremenjen. Ob večerih se da v njem našteti tudi po 15 in celo 20 vozil. To je po eni strani kršitev zakona, po drugi pa ogrožanje okolja. Ti obiskovalci plašijo gozdne prebivalce, divjad, za seboj pa puščajo tudi precejšnje kupe odpadkov in drugih smeti. Moram reči, da je bilo poleti tako rekoč vsak dan ob bajerju mogoče videti po več avtomobilov. Tam so lovili ribe, kar je prepovedano, hkrati pa so vznemirjali tudi race in druge živali. Številni nemarneži si še vedno predstavljajo, da je v tistem gozdu mogoče nekaznovano odlagati odpadke. Pri tem moram reči, da smeti v gozd vozijo tudi Trzinci, ne glede na to, koliko govorimo o varovanju okolja. Seveda, poleg njih vozijo smeti in druge odpadke tja tudi ljudje iz drugih krajev, vendar bi vsaj od domačinov pričakovali več osveščenosti. Tisti gozd je res zelo obremenjen. V njem se ves čas kaj dogaja in prav zato smo se z gozdarji posvetovali, kako bi ga čim bolje zaščitili. Nazadnje smo prišli do te rešitve in zdaj upamo, da bo vsaj malo prispevala k zaščiti gozda.

Ostanimo pri ovirah na cesti. V prejšnji številki Odseva smo pisali, da na cesti Za hribom poslej ne bo več ležečih policajev in da boste tam namestili neke druge ovire, ki bodo učinkovale bolj zvočno. Potem nas je eden od bralcev opozoril, da naj bi tiste ovire delovale le pri hitrostih, višjih od 50 km/h, v primeru, da voznik vozi manj, pa ti zvočni učinki ne bi bili toliko učinkoviti, da bi pripravili voznike k dodatnemu zmanjšanju hitrosti. Opozoril nas je, da je tudi 50 ali 40 km na uro za pešce, še zlasti otroke, še vedno lahko nevarna hitrost.

Eden od vzrokov, zakaj zdaj tam še ni hitrostnih ovir, je prav razprava o tem, kakšne ovire naj namestimo. Prav pred dnevi smo se o tem pogovarjali tudi s strokovnjaki s Prometnega oddelka gradbene fakultete. Eden od strokovnjakov je tudi prišel k nam, da si je stvari ogledal na mestu samem. Skušamo najti takšno rešitev, da bodo ovire učinkovite in da hkrati ne bodo motečе, še zlasti ne na primer za vozila, ki pobirajo odpadke, za pluge in podobno. Namenoma smo počakali na mnenje strokovnjakov. Da pa tam ovire morajo biti, je pa povsem jasno, saj gre nenazadnje tudi za šolsko pot, ki jo otroci uporabljajo neglede na to, da je tudi ob Pšati urejena varnejša pešpot, po tisti cesti pa hodijo tudi ljudje v cerkev in med njimi je kar precej starejših. Lahko rečemo, da smo k reševanju tega problema povabili najboljše strokovnjake s tega področja.

Slišali smo tudi pomisleke glede ustreznosti rešitve za upočasnitev prometa na Jemčevi cesti. Po načrtih, ki jih je mogoče videti, naj bi cesta ostala enako široka kot je zdaj, avtomobilom pa bo namenjen le del vozišča, preostali del, ki bo tlakovan z granitnimi kockami, pa naj bi bil namenjen pešcem. Če se bosta na taki cesti srečevala dva avtomobila, bo eden prav gotovo zapeljal na vozni pas, ki bo tlakovan, s tem pa bo lahko ogrozil pešce, predvsem otroke in starejše, še zlasti ker tisti del ceste, ki bo namenjen pešcem, ne bo od ostalega vozišča ločen z dvignjenim pločnikom.

Jemčevo cesto poskušamo in so jo poskušali posodobiti najmanj deset let. Kar pet, šest let je bil v proračunu občine Domžale za ureditev Jemčeve ceste, kot prednostne naložbe, za to predviden denar. Naredili so tudi projekt, ki pa ni bil uresničljiv. Bil je namreč zasnovan tako, da bi bilo potrebno podreti nekaj hiš, zraven pa odkupiti tudi sorazmerno dosti zemlje, ki pa je ljudje niso želeli prodati. Nekateri so jasno povedali, da svojih zemljišč ob cesti ne bodo dali. Prav zaradi tega smo iskali sprejemljivo možnost, ki bi nam omogočila, da bi cesto vseeno posodobili, ne bi nam pa bilo treba odkupiti toliko zemljišč. Svetovali so nam t.i. nemško varianto ureditve ceste za počasno vožnjo, kar smo predstavili tudi na enem od zborov občanov. Po tej zamisli, treba pa je reči, da imajo nekaj takšnih cest že tudi ponekod v Sloveniji, naj bi cesta ostala enako široka kot je zdaj, narejena pa naj bi bila tako, da bi sama po sebi upočasnjevala promet. To smo ljudem predstavili in udeleženci tistega občnega zbora so se s predlagano rešitvijo strinjali. Zato smo ta projekt naročili in ga zdaj uresničujemo. Zaradi izbranega načina bo cestišče samo na dveh, treh mestih za kakih 10 ali 20 centimetrov širše kot je bilo doslej in še to predvsem zaradi izravnav. Zaradi tega je bilo treba odkupiti sorazmerno malo ozkih pasov obcestnih zemljišč. Odkupujemo pravzaprav samo tista zemljišča, ki segajo na območje že obstoječe ceste. Ne bo nam treba rušiti ograj, kaj šele hiš. Če bi se odločili za pločnik, bi bilo to drugače in v najboljšem primeru bi ga ponekod imeli, drugje pa ne, pa še tam, kjer bi bil, bi bil različno širok. Cesta bo prav gotovo upočasnila promet in bo namenjena predvsem pešcem. Seveda se bo po njej mogoče tudi voziti, vendar bo vozni pas, ki bo širok kake tri metre, namenjen le vožnjam za potrebe lokalnega prometa. Jasno je, da bo mogoče voziti tudi po kockah, saj marsikje - tudi v nekaterih sosednjih krajih - vozijo po kockah, ampak tam bo mogoče voziti predvsem počasneje, kar je bil tudi interes prebivalcev tistega dela Trzina. Če bi delali po prvotnem načrtu širšo cesto s pločniki, bi ta res omogočila hitrejši promet in divjanje, zdaj pa bo to bistveno težje.

Ljudje so nas opozorili, da so pri osnovni šoli podrli drevored akacij in nekoliko stran posadili nova drevesa, lipe. Zakaj so to naredili, saj so se akacije ravno toliko razrasle, da so začele nuditi senco.

Moram povedati, da zdaj prvič slišim za to. Vi ste prvi, ki mi je to povedal. Moram pa reči, da so me že prej opozorili, da akacije niso primerna drevesa za bližino šole. Imajo namreč trnje in to celo pri koreninah. Tam okrog so hodili otroci in prav mogoče je, da se je kdo tudi kdaj nabodel. Res ne vem, kdo je bil tako pameten, da je dal tam posaditi akacije, saj je znano, da zaradi svojih lastnosti niso primerne za saditev znotraj naselij. Vendar pa jaz nisem ukazal, da naj jih podrejo. Predlagal pa sem, da naj tam naredijo ograjo, tako da se kdo od otrok, ki bodo zdaj imeli tam igrišče, ne bi slučajno poškodoval. Ob tem sem celo rekel: „Ne jih podreti, ker nas bodo takoj kritizirali in napadali zaradi tega." Zdaj je to zame povsem nekaj novega. Moram pa reči, da so mi lipe simpatična drevesa, čeprav vem, da dajejo veliko listja. Tudi sam imam namreč doma lipo.

Naj pa izrabim priliko in naj povem, da bo po tem, ko nam bodo gradbinci predali s prizidki razširjeno in posodobljeno šolo, ob objektu več zelenja. Tam bo širši zeleni pas, na koncu pa bo tudi manjše otroško igrišče. Otroci prve triade devetletke imajo zdaj tam že izhod iz učilnic na zelenico, ki pa je ograjena. Ta ograja je segala prav do akacij in mogoče so jih podrli prav zato, da so površine, namenjene otrokom, še razširili.

Miro Štebe

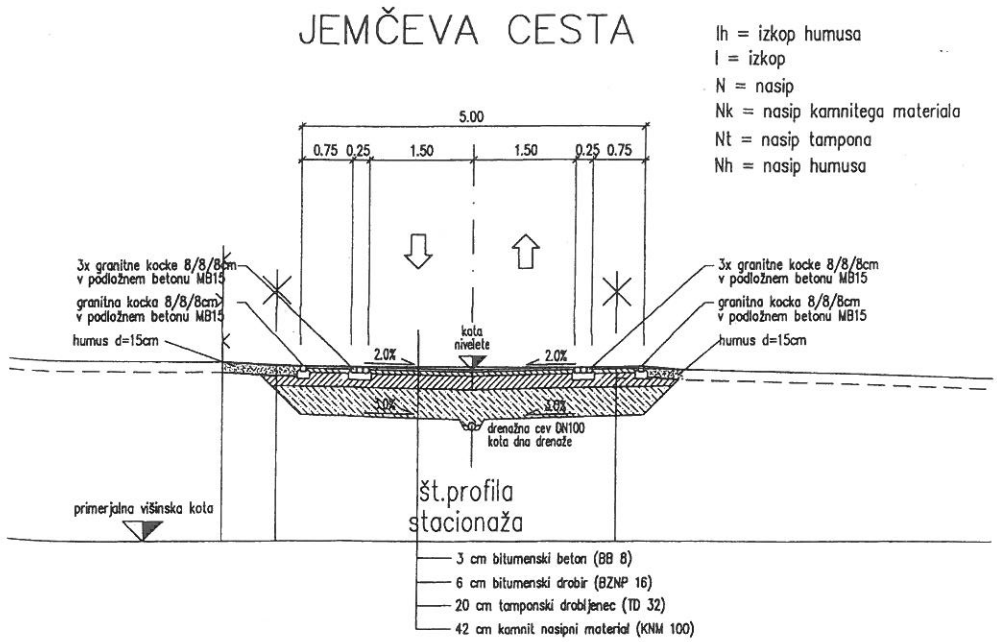

OBČINA TRZIN

JOŽETOV HYDE PARK

Zdi se mi, da je bil sedemnajsti oktober velik dan za Trzin. Tega dne je šele Trzin postal stodevetdeseta in še nekaj slovenska občina. Na občinski zgradbi so namreč izobesili tudi slovensko zastavo, in to za 24 ur na dan in 365 dni v letu. Brez velikega pompa, brez televizije, godbe na pihala in slavnostnih govorov ter pojedine. Po domače so jo obesili, zelo nedržavljansko. Hvala županu Trzina za to dejanje, pa čeprav po petih letih delovanja občine.

PS.: Po petih letih občine Trzin in skoraj dvajsetih letih zakonov, ki to določajo, in Ustave Republike Slovenije, ki jo je soustvarjal in potrdil tudi naš bivši državni poslanec, trenutno pa naš župan in državni svetnik, nam je uspelo. Zakone je treba spoštovati! Zmaga!

Jože Seljak

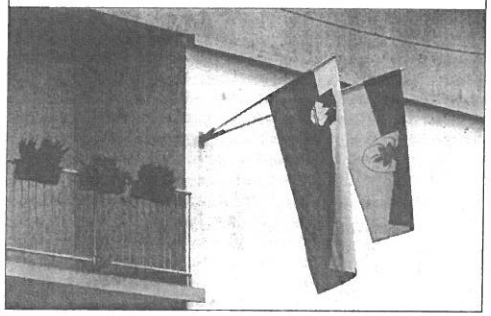

LEŽEČI POLICAJI SO ZAKON

JOŽETOV HYDE PARK

Na robu gozda prometni znak prepoveduje nadaljevanje vožnje po beli cesti v gozd. Ker tega ne upoštevajo, je naša ali vaša občina postavila na makadamski cesti še dodatne ležeče policaje, kot se tistim kupom peska menda reče. Zakaj?
Pravkar sem se spomnil, da je danes šestnajsti, vendar še nisem dobil odločbe za dohodnino, čeprav zakon določa, da naj bi jo dobil vsaj do 30. oktobra. Moram napisati, da bi morala biti država in njeni uslužbenci tisti, ki bi prvi spoštovali zakone, vsi ostali državljani pa bi se morali po njih zgledovati.
Tako pa naša oblast še po gozdni cesti postavlja ovire, za katere me res zanima, komu so namenjene. Če kdo vozi les iz gozda, bo vse prevrnil. Saj veste, luknja – hrib, les pa dol. Ampak ležeči policaji so zakon.

Jože Seljak

BETTETOVA NAGRADA ANI PUSAR JERIČ

Naša soobčanka Ana Pusar Jerič, mednarodno priznana sopranistka in prvakinja ljubljanske opere, je v sredo, 12. novembra, prejela najvišje priznanje Društva glasbenih umetnikov Slovenije, Bettetovo nagrado, ki jo vsako leto podeljujejo za umetniške dosežke in vsestranski prispevek k slovenski glasbeni kulturi. Kot so zapisali k nagradi, je nagrajenka zaslovela kot pevka z izrazito muzikalnim čutom, še posebno za dela Richarda Straussa, katerih se loteva s prefinjenim dinamičnim niansiranjem in kristalno čistimi pianissimo. Izkazala se je na številnih tujih odrih: Dunajska državna opera, Benetke, Montreal, Zürich, Salzburg, Stuttgart, Lizbona, Bern, Touluse, Gradec, Koeln in še v številnih drugih mestih, povsod pa je nastopala kot Slovenka in s tem v tujini umetniško promovirala domovino. Rada pa se vrača tudi na naše domače odre, nekajkrat pa je razveselila tudi Trzince, saj je zapela tudi za našo publiko. Veliki umetnici iz srca čestitamo in ji želimo še veliko glasbenih uspehov.

Uredništvo Odseva

RAZSVETLJENA ŠOLSKA POT

Po dolgih zapletih z nakupom primernih nosilcev za luči so pred kratkim nočni pohodi otrok proti šoli postali bolj varni. Ob pešpoti so zagorele luči, ki jo diskretno osvetljujejo, tako da svetloba ne moti stanovalcev bližnjih blokov. Ker so dnevi zdaj že zelo kratki, je razveseljivo, da je izvajalcem le uspelo urediti tamkajšnjo javno razsvetljavo. Na uredništvu smo na račun tistih luči že slišali pohvale, ljudje pa so nas tudi spraševali, če bodo luči postavili še naprej ob poti, vse do mostička preko Pšate, saj pot vodi še naprej. Kot nam je zatrdil župan g. Peršak, bodo luči namestili še naprej, takoj ko bosta dograjena preostala prizidka k osnovni šoli.

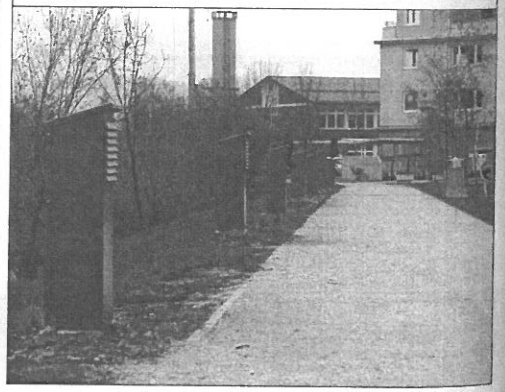

Svetloba se poraja v temi.

Turški

Luč prižigamo za tiste, ki vidijo, ne za slepce.

Romunski

KRATKE IZ PODJETNE REGIJE

Knežji grob v Mengšu?

V teh dneh v Mengšu arheologi pazljivo odkopavajo enkratno najdbo. Ko so na zasebnem zemljišču kopali jarek za napeljavo plinovoda, so naleteli na staro sulično ost. Ker vsako kopanje v

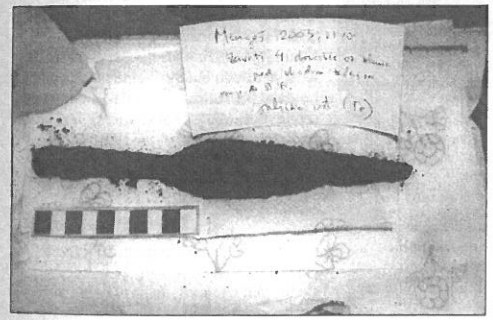

Mengšu nadzorujejo arheologi, so kopanje takoj prekinili in začeli previdno raziskovati zemljišče. Ugotovili so, da sulica leži na grobni žari, ki so jo po prvih ocenah uvrstili v halštadsko obdobje mlajše železne dobe, se pravi nekako v 6. stoletje pred začetkom našega štetja. Žaro so previdno odkopavali, pri tem pa odkrili, da počiva na konjski lobanji. Takoj so vedeli, da gre za izredno najdbo, saj v Sloveniji še niso odkrili groba, kjer bi bil jezdec pokopan skupaj s konjem, v tujini pa gre v takih primerih največkrat za pokope knezov in drugih veljakov. Postopoma so arheologi odkopali celoten skelet konja, zraven pa so naleteli na

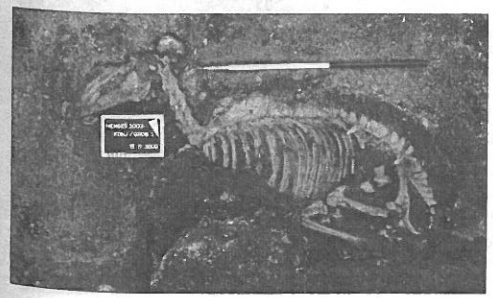

človeške kosti. Čez čas so ugotovili, da zraven v zemlji počiva žensko okostje, ki pa sodi v mlajše, antično obdobje. Po tem arheologi vedo, da so našli pravzaprav dva groba iz različnih obdobij. Med obema pokopoma je minilo skoraj 1000 let. Ob ženskem skeletu pa so odkopali dve posodi, naleteli pa so tudi na okrasje, ki ga je nosila pokojnica. Vse to bo arheologom povedalo več o obeh pokopih in življenju v tistem času. Poudarjajo, da gre za izjemni najdbi, saj tudi ženski skeleti iz antičnega obdobja v Sloveniji niso prav pogosti.
Arheologi nadaljujejo z delom, naj pa povemo, da so ob kopanju plinovoda še na drugih krajih Mengša naleteli na arheološka odkritja. Pri tem se postavlja vprašanje, ali bi tudi v Trzinu, če bi ob prekopavanjih ulic nad delom bedeli arheologi, tako kot v Mengšu, naleteli na ostanke preteklosti. Brez takšnega nadzora delavci le hitijo, da čimprej izkopljejo jarke in položijo napeljavo. Najdbe so v takem primeru povsem slučajne. Res je, da je Mengeš poseben primer, vseeno pa bi lahko kako bolje poskrbeli za nadzor takšnih posegov.

Simpozij o mandarinu in učenjaku

Poročali smo že, da v Mengšu poskušajo osvetliti pomen in delo svojega rojaka, barona in jezuitskega misijonarja Ferdinanda Avguština Hallersteina, ki ga uvrščajo med najpomembnejše slovenske znanstvenike 18. stoletja. Hallerstein je bil namreč, ob tem, ko je opravljal jezuitsko službo, tudi astronom in matematik na kitajskem dvoru v Pekingu. Zaradi svojega prizadevnega dela si je pridobil naziv mandarina III. stopnje, kar je bil najvišji položaj, ki ga je na kitajskem dvoru lahko dosegel Nekitajec, ustrezalo pa bi nekako položaju ministra v sedanjih vladah. Hallerstein je svoje znanstvene ugotovitve posredoval številnim evropskih znanstvenim ustanovam, zato ni čudno, da je bil zunanji član britanske akademije znanosti, podobno kot je bil Valvazor. Bil pa je tudi član akademij znanosti v Parizu in Sankt Petersburgu, njegova dela pa so objavljali v najpomembnejših evropskih prestolnicah.
Člani Muzeja Mengeš so 14. novembra o tem svojem velikem rojaku pripravili znanstveni simpozij v Mengšu, ki je bil dobro obiskan, drugi simpozij pa bo v teh dneh še v Ljubljani. Ob tem so izdali tudi zanimivo knjigo s prispevki o Hallersteinu in njegovem času.

POTOPISNI VEČER V KNJIŽNICI DOMŽALE

27. novembra 2003 ob 19.uri

Vas vabimo na predavanje z diapozitivi

NOVA KALEDONIJA

Gost večera bo PETER KOVAČ

Nekoliko manj poznana dežela, ki leži vzhodno od Avstralije in je naravni biser, saj tu raste preko 3250 cvetočih rastlin in živi kagu - nacionalni ptič Nove Kaledonije ...

»Dežela majhnega raja, kjer listi palm božajo morske valove in kokosovi orehi vabijo popotnike k osvežitvi. Koralni greben ponuja svoje lepote in deželi podarja zvok penečih se oceanskih valov.«

Predavanje bo v večnamenskem prostoru knjižnice. Vljudno vabljeni!

Valentin – Tine Kolenc, podžupan naše občine
Volja najde pot

Prav je, da v teh predpraznični dneh spregovorimo o našem podžupanu, sivi eminenci v naši občini, in ga malo bolje spoznamo. Živi navidez v mirnem, tihem sožitju z okolico in znanci ter prijatelji. Ko pa se malo bolj pozanimamo in poglobimo v njegov vsakdan, pa spoznamo, da je dober sosed, mož, ribič, poznavalec in zbiratelj vin in nenazadnje še uspešen podjetnik; pri vsem tem pa preživlja vse tegobe kot podžupan naše občine, ki je v dinamičnem zagonu izboljševanja življenjskih razmer občanom, pri tem pa mora še paziti, da ne zaidemo pregloboko v negativne tendence obmestnega naselja, saj je vpliv prestolnice države vsak dan večji. Dajmo mu besedo:

Kako in kdaj si zašel v Trzin?
Če se malo pošalim, bi rekel takole: krivec, da sem zašel v Trzin, je izključno moja žena Anka. Ko sva se pred dobrimi 32 leti poročila, sva iskala rešitev, kako do primernega stanovanja. V moji družini sem bil najstarejši, tu sta živela tudi sestra in brat, tako da ni bilo možnosti ustvariti si lastno družino na domu. Tast nama je ponudil začasno rešitev. Dokončala sva objekt na Mengeški 56 in začela s pripravami na gradnjo svoje hiše na Jemčevi, v kateri z družino živimo še danes.

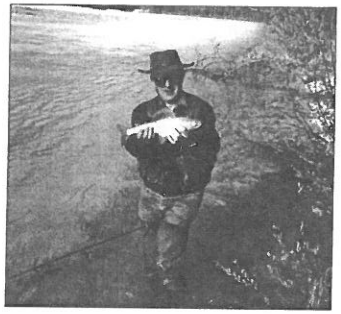

Kakšna je bila tvoja mladost, kako in kje si jo preživljal?
Na kratko lahko rečem, da je bila lepa, na vsak način pa primerna tistemu času. Rojen sem v Zaboršu pri Domžalah pet let po koncu druge svetovne vojne. Na otroštvo imam mnogo zelo lepih spominov, ki so vezani na družino, bližnjo okolico moje rojstne vasi: Šumberk, Krumpek in območje ob Kamniški Bistrici. Tu smo z vrstniki preživljali svoj prosti čas in ušpičili marsikaj. Že v rani mladosti sem zelo rad zahajal na Goropeče, domačijo moje mame, na Brdo pri Ihanu. Tu mi je bila stara mama dober učitelj. Spoznavala me je z naravo okoli mene, z delom na kmetiji, predvsem pa je prenašala name bogate življenjske izkušnje.
Ko sem začel hoditi v šolo, je bilo vsako leto manj prostih uric in več učenja in drugega dela. Osnovno šolo sem končal v Domžalah, kjer sem obiskoval tudi poklicno šolo. Po služenju vojaškega roka v Kraljevu sem opravil v isti poklicni šoli, še sedaj bi temu rekli *mojstrski izpit*. Kasneje sem ob delu končal srednjo tehnično šolo, smer strojni tehnik.

Kakšno je bilo tvoje delovanje na političnem področju, predno smo postali samostojna občina in kaj te je vzpodbudilo, da si kandidiral v prvi občinski svet leta 1998?
Že kmalu zatem, ko je Trzin postal krajevna skupnost, sem se vključil v delo. Sodeloval sem v delegaciji za Zbor KS v takratni občini Domžale. Bil sem imenovan v vodstvo zbora KS in s tem v Svet za SLO in DS pri takratni skupščini občine Domžale. Naslednji mandat sem bil izvoljen v Samoupravno stanovanjsko interesno skupnost in bil predsednik zbora uporabnikov.
Mnogi bi najraje zamolčali preteklost in članstvo v bivši ZK; sam ne sodim med nje. Ker sem vsako delo opravljal vestno, me ni sram povedati, da sem bil tudi eden od sekretarjev OOZK v Trzinu.
Da sem kandidiral v prvi OS leta 1998, so me nagovorili predstavniki ZLSD. Pristal sem na kandidaturo kot nestrankarski kandidat in bil tudi izvoljen v svet.

Že v prvem mandatu si bil izvoljen za podžupana. Te je zadolžitev presenetila? Pretirano obremenila?
Ker sva se z županom o predlogu za imenovanje podžupana kar nekaj časa dogovarjala, me to ni presenetilo, obremenilo pa me je.

Kako usklajuješ delo na občini in kot podjetnik? Ti ostane še dovolj časa za družino in za konjičke, kot so ribarjenje in vinarstvo?
Kot podžupan po potrebi nadomeščam župana. Sproti se dogovarjava o nalogah, katere je potrebno opraviti.
Vodim tudi družinsko podjetje, v katerem sta zaposlena tudi oba sinova, tako mi za konjičke ostane bolj malo časa.

Povej nam kaj več o tvojem ribištvu?
Športni ribič sem že od malega, to je že skoraj štirideset let. Zadnjih petnajst let se ukvarjam izključno z muharjenjem. Sem član RD Tolmin, in če je le mogoče preživim prosti čas ob Soči. Do lanskega leta sem se ukvarjal tudi s tekmovalnim ribolovom na državnem prvenstvu. Bil sem udeleženec evropskega prvenstva, tri leta sem vodil slovensko reprezentanco na EP. Lansko leto sem zaradi pomanjkanja časa opustil tekmovalni šport.

Pa še o ljubezni do zbiranja kakovostnih vin, saj imaš sicer majhno, vendar zelo zanimivo vinoteko?
Ljubezen do dobrih vin izhaja iz moje zadnje službe v takratnem združenem delu. Zaposlen sem bil v Slovinu, tedaj največjem pridelovalcu vin v bivši državi. Kot vodja vzdrževanja sem navezal veliko poznanstev z ljudmi, ki so delali na mojem področju. To mi je kasneje pomagalo tudi v privatnem poslu. Kolegi iz raznih vinskih kleti po vsej tedanji skupni državi so mi prinašali vrhunska vina. Ker člani moje družine nismo veliki porabniki vina, je zaloga buteljk stalno naraščala. Logična posledica je bila, da sem moral stanje na čimboljši način urediti, in tako je nastala vinoteka.

Da ne bo kdo rekel, da delava reklamo, vendar vseeno povej kaj o svoji dejavnosti.
Kot sem že prej omenil, sem pred 23 leti začel samostojno dejavnost. Izbral sem gumarsko dejavnost, kajti že v zadnji službi sem ugotovil, da so tu dobre možnosti. S tesnili sem začel oskrbovati vinarske in brezalkoholne polnilnice, nato

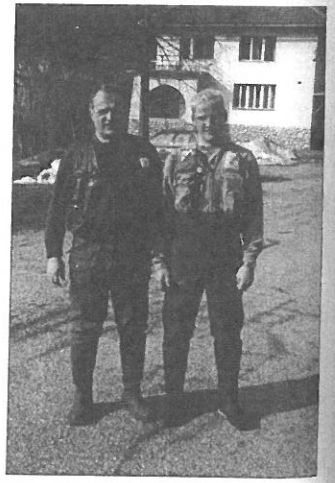

pivovarne in mlekarne. Tako da sem z našim programom pokrival celotno območje bivše države.. Zadnjih dvanajst let gumiramo tudi razne valje. Naša vizija je, da ostanemo trajno rastoče družinsko podjetje in se širimo v okviru stroke.

Kako doživljaš razvoj Trzina in to, da imamo svojo občino, saj vemo, da jih je bilo kar nekaj proti temu, da se osamosvojimo?
Odločitev, da ustvarimo svojo občino, je bila dobra in nujna. Razvoj, ki smo ga dosegli v zadnjih petih letih, pa nam dokazuje, kako prav smo se odločili.

Smo mešano naselje, lahko bi rekli vas v mestu; tudi sam bi želel, da ostanemo čimbolj »vaški«, da se med seboj poznamo in smo korektni drug do drugega; kaj meniš, ali lahko to ostanemo, ko vemo, da je kapital vsak dan bolj prisoten?
Moja želja je, da izboljšamo življenjske pogoje sedanjim sokrajanom. Za to se bom kot občinski svetnik in podžupan zavzemal. Tudi nisem za pretirane posege v prostor.

Občina je podedovala kup nerešenih problemov in vendar je predvsem v zadnjem času čutiti, da se nam življenje hitro izboljšuje (kabelska, zemeljski plin, pločniki, zelenice, vrtec, devetletka, športni park...). Kaj meniš, do kam lahko gremo, da ostanemo še to, kar smo, primestni vaščani?
Strinjam se z oceno, da je bila dediščina slaba. Stanje na infrastukturnem področju se izboljšuje, vse našteto se počasi uresničuje. Zavedati se moramo, da vsak od projektov zahteva ogromno truda in tudi časa. Trzin žal ni več vas. Glede na število prebivalcev in podobo, ki jo dobiva, menim, da ima že obliko trga. Pri tem naj bi tudi ostalo.

Najbolj nas peklijo krivice, ki nam jih delajo. Kot primer bi omenil lastništvo kulturnega doma, pa morda različni pogledi sosednjih občin na skupne težave. Kaj meniš, kako bi lahko prebrodili te probleme?
Kar se kulturnega doma tiče, bi želel, da se zadeva pravno zaključi v čim krajšem času. Objekt je v slabem stanju, zato je potreben temeljite prenove. Ko bo občina postala lastnica objekta, se bomo šele lahko odločali, kako ga sanirati.
Skupne medobčinske težave pa lahko rešujemo le z dogovori.

Kakšne so Tvoje vizije glede prihodnosti Trzina kot kraja, Trzina kot občine?
Vizijo razvoja Trzina vidim v kakovosti življenja vseh občanov. Da bodo večino svojih želja in interesov zadovoljili v svoji občini.

Kaj pa načrti glede osebnega življenja, želje za prihodnost, mogoče tudi strahovi?
Strahov glede občine ali podjetja, ki ga vodim, nimam. Želim si, da se oboje stalno razvija. Glede osebnega življenja pa upam, da bom lahko v naslednjih letih posle prepustil mlajšim. Sam bi se rad posvetil stvarem, za katere sedaj nimam dovolj časa.

Pričakovali bi, da je težko življenje in osebne tragedije pustilo na tebi vidna znamenja, pa vendar deluješ zelo umirjeno; tako tudi gladiš spore med posameznimi akterji. To zagotovo zahteva veliko samokontrole in obvladovanja?
Menim, da imam kar lepo življenje. Res pa je tragična izguba starejšega sina Aljoša zame in za družino velik udarec. Šest let je že minilo, pa vendar je bolečina ob spominu nanj zelo močna. Samo ljudje, ki so doživeli kaj podobnega, vedo, kakšen je ta občutek.
Vsekakor je to življenjska šola, verjetno s tako izkušnjo odreagiram drugače, kot če je ne bi imel.

Bi dal na koncu kakšno sporočilo, priporočilo nam vsem Trzincem?
Zelo kratko: »V slogi je moč!«, pa naj bo to v občinskem svetu ali delovnih telesih, društvih ali med sosedi.

Tone Ipavec

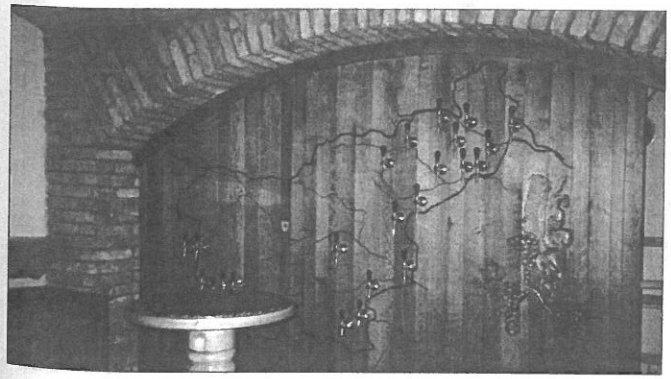

ŽERJAVČKI NA POHORJU

Vremenologi za tisti dani niso napovedovali najboljšega vremena, zato smo se, v upanju, da so se ponovno zmotili pri svojih črnogledih napovedih, kar malo s strahom podali na pot proti Štajerski.
Ko smo prispeli pred hotel Dobrava v Zrečah, nas je, na naše veliko veselje, pričakalo sonce. V spremstvu njihovega predstavnika smo si ogledali hotel, hotelske terme ter se seznanili z njihovimi zdravstvenimi uslugami, ki so na voljo hotelskim gostom. Privoščili smo si jutranjo kavico in po njej pot nadaljevali v Slovenske Konjice.
V tem čudovitem mestecu smo si pod vodstvom vodičke ogledali stari del mestnega jedra, vinoteko Stari trg, galerijo Riemer, cerkev, dvorec Trebnik in na koncu še vrtnarstvo Polepek.
Iz Slovenskih Konjic smo se podali na Zreško Pohorje, kjer smo obiskali Roglo. Zaradi zelo goste megle si žal nismo mogli ogledati smučarskega centra, zato smo odšli do planinskega doma Pesek, kjer smo si ponovno privoščili nekaj minut za kavice in čajčke.
Pot smo nadaljevali preko Lovrenškega Pohorja na Ribniško Pohorje, kjer smo obiskali Turistično kmetijo Miklavc. Tam smo se v prijetnem vzdušju podprli z obilnim kosilom.
Po nekajurnem veselem razpoloženju smo se odpravili nazaj proti domu. V Dravogradu smo se ustavili še na kmetiji Klančnik, kjer smo se ponovno (kot že na nekaj izletih) oskrbeli z mesnimi dobrotami.
Med ogledom lepot, ki jih ponuja naša dežela, smo ponovno skupaj preživeli prijetne urice. Vsi tisti, ki vas tokrat ni bilo z nami, ste vabljeni prihodnjič, da se nam pridružite. Verjemite, ne bo vam žal.

Franc Pavlič

Kdor hoče varno potovati po svetu,
potrebuje sokolje oči, oslovska
ušesa, opičji obraz, svinjski rilec,
kamelin hrbet in jelenove noge.

Španski

Popotnik in revež sta povsod doma.

Nemški

ODSEVNIK

Avtor: Simon Fink Jugovic

Franci Mušič:
Veselje do živali mi je vcepil oče

Franca Mušiča oziroma Johanovega Francija, kot mu v glavnem pravimo stari Trzinci, saj je v Trzinu več Mušičevih Francijev, verjetno pozna večina Trzincev. Že dolga desetletja igra pomembno vlogo v političnem življenju Trzina, bil pa je tudi prvi Trzinec, ki si je še v bivši krajevni skupnosti, predno je Trzin postal občina, pridobil laskavo priznanje častnega krajana Trzina. Večina Trzincev tudi verjetno ve, da je Franci podjetnik in da se v prostem času rad predaja lovu.
Prav to je bil eden od povodov, da smo za sogovornika v tej številki Odseva izbrali prav njega. Vedeli smo, da ima Franci rad živali in da jih tudi uspešno goji.

»Ljubezen do živali mi je vcepil že oče, ki je bil tudi lovec, in ni čudno, da sem šel po njegovih stopinjah. Kot je bil običaj v številnih drugih družinah, smo imeli tudi pri nas vedno kletke z različnimi lepimi pticami, kot so kanarčki, liščki, kalini, čižki, sinice itn. Spomnim se, kako smo jih včasih lovili na limanice in kako smo imeli na domačem podstrešju vsako zimo veliko ptic, ki smo jih potem spomladi izpustili na vrt, kjer smo imeli veliko sadnega drevja. Ptice pa smo v naravi, okoli hiše, tudi hranili, še zlasti v tistih obdobjih, ko so zanje težja. Tudi zdaj imam kletke, v njih pa nekaj vrst malih ptic.«
Vendar pa je Franci zanimiv še zlasti zaradi ptic, ki jih goji pri svoji počitniški hišici na Ambrožu pod Krvavcem. Tam ima številne kletke in voljere z najrazličnejšimi eksotičnimi pticami, predvsem različnimi vrstami fazanov.
»Zdaj redim približno 140 fazanov in drugih eksotičnih ptic. Fazanov imam kar 12 različnih vrst: od zlatih, srebrnih, diamantnih, uhatih, zlatorumenih do običajnih fazanov, kakršne poznamo z naših travnikov. Imam še kanadske purane, zdaj dva pava, kotorne in približno 100 kokoši.«
O tem smo se prepričali, ko smo obiskali razkošno hišico pod Krvavcem. "Vikend", kot ji pravi Franci, bi mirno lahko uvrstili med luksuzne stanovanjske hiše. Zgradili so jo leta '94 in Franci se pohvali, da je zelo veliko dela opravil kar sam, med drugim je položil vse ploščice, ki jih v hiši, na stopniščih in balkonih ni malo. Vikend nosi ime Platina. »To je bilo partizansko ime mojega očeta, in žena Adi je vztrajala, da naj vikend nosi ime po njem. Sicer pa je to moj azil, kraj, kamor se umaknem pred dolinskimi skrbmi. Tu zvrha gledam na ljubljansko kotlino, ki se tako pogosto duši v smogu in megli, sam pa si v miru in svežem zraku lahko obnovim sile in se nato spet vrnem v vsakdanje življenje. Moram pa reči, da imam Trzin tako rad, da sem tu prespal le parkrat. Pridem sem, da sem v naravi in med svojimi živalmi, potem pa se vrnem v domači kraj.«
Med sprehodom po kletkah z res zanimivimi in lepimi pticami, ki so jih včasih gojili za okras po gradovih, opazimo, da Franci pozna tako rekoč vsakega ptiča. Mimogrede navrže vrsto zanimivosti o vsakem od njih. Reja takšnih eksotičnih ptic je zelo zahtevna, saj je nujno zelo dobro poznavanje živali in Franci prizna, da je prebral zelo veliko literature o tem in da je obiskoval tudi najrazličnejša predavanja in seminarje. »O veterini teh ptic vem res zelo veliko, tako da se lahko zanesem nase in kar sam skrbim za njihovo zdravje. Pri takem številu ptic je namreč zelo nevarno, če se pojavi kakšna nalezljiva bolezen. Zelo hitro se lahko prenese na celo "farmo".« Ni čudno, da je Francijeva "lekarna" takšna, da se je ne bi sramovali tudi v kakšnem veterinarskem zavodu. Ko dobi nove ptice, jih vedno vsaj nekaj časa zadrži v karanteni na opazovanju. Šele ko je prepričan, da so ptice zdrave, jih preseli v bližino drugih ptic.
Z vzrejo fazanov in drugih eksotičnih ptic je Franci dosegel že številne zavidanja vredne uspehe. Še zlasti je ponosen, da je na svetovni razstavi, nekakšnem prvenstvu rejcev ptic, za enega od svojih ljubljenčkov, ki ga je s križanjem vzredil sam, dobil sedmo nagrado na svetu, kar je v konkurenci več tisoč ptic res lep dosežek.
»Včasih z razstav ptic neseva kar cela naročja pokalov. Za ptice, ki jih gojim, sem dobil že okrog 600 priznanj,« pravi Franci in hitro doda, da pa je še zlasti ponosen na bele fazane, ki jih je s križanjem vzredil sam. Posebne pozornosti so vredni tudi kanadski purani, ki so jih rejci eksotičnih živali dolgo zaman skušali uvoziti, pa jim je na carinskih kontrolah, kjer so morala jajca skozi rentgena, vedno spodletelo. »Meni je edinemu uspelo, da sem jajca dobil v državo mimo rentgena in zdaj imamo že kar močan zarod teh puranov, ki sicer izvirajo iz Severne Amerike. Raz-

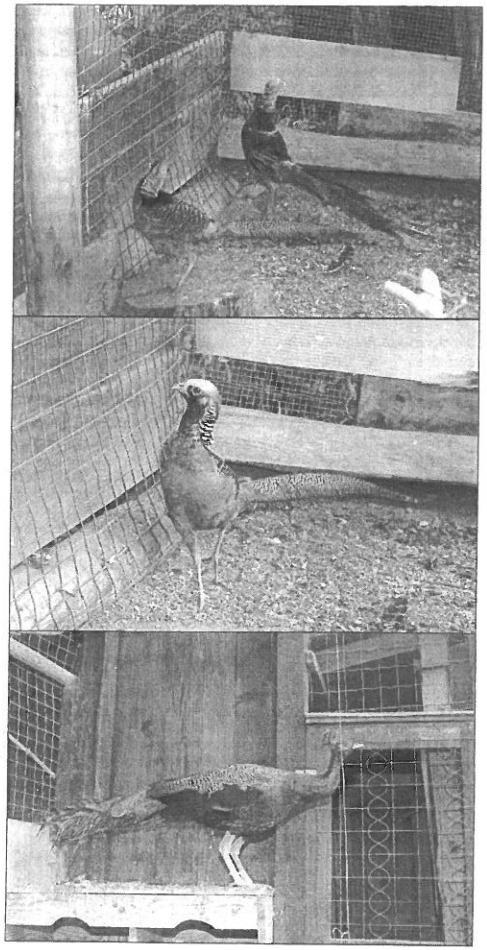

mišljali smo celo o tem, da bi jih spustili na prostost v naravo, vendar smo se kasneje premislili, ker niso avtohtona vrsta. S prišleki pa je pogosto potem precej težav, saj porušijo ravnotežje v naravi.«
Franci pove, da so tudi fazani prišleki iz Azije, vendar so jih že pred stoletji naselili v naših gozdovih in so postali tako rekoč domača divjad. »Zdaj je po naših poljih in travnikih teh lepih ptičev vse manj. Škodujejo jim predvsem kmetijska gnojila in industrijsko kmetovanje. Res je tudi, da so jih precej postrelili lovci, še zlasti Italijani so radi hodili k nam na lov nanje, vendar smo jih lovci tudi veliko sami vzredili. Na farmi v Beltincih tako vzgojijo po 20.000 fazanov na leto, ki jih potem izpustijo v naravo, da jih lovci lovijo. Tudi sam sem vzredil kar veliko fazanov, ki sem jih potem izpustil v naravo.«
Franci za hrano svojih ljubljenčkov na mesec porabi od 250 do 300 kg semen in druge hrane, zraven pa še precej suhega kruha in drugih priboljškov.
»Da vse ptice nahranim, potrebujem dnevno vsaj eno uro časa, seveda pa je treba poskrbeti še za kaj drugega. Predvsem je pomembna zaščita pred boleznimi, bojim pa se tudi, da bi v kurnike zašla kuna, saj bi to živali in zame pomenilo katastrofo. Kuna je namreč krvoločna in se ne zadovolji z eno živaljo, ampak mori vse po vrsti. Lisic, ki tu okrog so, se niti ne bojim, ker so kletke dobro zaščitene.«
Franciju pri skrbi za ptice pomagajo tudi žena Ada in otroci, še zlasti ponosen pa je na svoje vnučke, ki že kažejo veliko ljubezen in zanimanje za živali. To niti ni čudno, saj je pri Mušičevih res veliko živali. Doma imajo še ribico in tri pse, do nedavnega pa so na "vikendu" imeli tudi čistokrvnega indijanskega konja, vrste pinto. Spominjal je na konja Pike Nogavičke, saj je bil bel in enakomerno posut s pikami. Bil je spuščen v obori, ko je zaslišal, da prihaja Franci, pa je vedno pridirjal, da ga je pozdravil in seveda, da se je posladkal z dobrotami.

Eksotične ptice krasijo tudi Francijev dom v Trzinu. Prelepi nagačeni ptiči spominjajo na leta skrbi in truda, ki jih je Franci s svojimi bližnjimi vložil v njihovo vzrejo. »To so primerki fazanov in drugih ptičev, ki sem jih sam vzredil. To je uhati fazan, ta je kraljevi, ta zlati, ta je švind, ta je tragopan in ta glancar.« Ob stopnišču se vrstijo čudoviti ptiči, da se človek težko odloči, kateri je lepši od drugega. Zanimiv je kraljevi fazan, ki se ponaša z repom, v katerem so peresa daljša od metra in pol, spet pri drugih se barve prelivajo ena v drugo, tako da težko določiš, kakšne barve je sploh ptica. Franci pove, da nekateri od samcev postanejo še posebej lepi v paritvenem obdobju.
Med nagačenimi eksotičnimi pticami pa je tudi več lovskih trofej. Franci je namreč že 50 let lovec. V zeleno bratovščino so ga sprejeli pri 18-ih letih. Pravi, da ne bo nikoli pozabil prvega merjasca, ki ga je "podrl" za ognjeni krst meseca decembra, točno pred petdesetimi leti. Bilo je na Polšniku pri Litiji. Na tistem lovu sta bila uspešna najmlajši in najstarejši udeleženec pogona, on in še en starejši lovec. Kasneje je uplenil še veliko divjih živali, med njegovimi trofejami pa še zlasti izstopata dva medveda in trije japonski jeleni, ki jih je ustrelil kot gost med lovom na Češkem. S ponosom pokaže tudi svizca, ki ga je ustrelil pod Grossglocknerjem, za katerega mu je dovolilnico za odstrel za rojstni dan kupila žena Ada.
Hitro pa pove, da za trofeje ne strelja. Stene njegove hiše so sicer polne najrazličnejših trofej uplenjenih živali, vendar Franci pravi, da je le malo takih, ki bi zaradi kakovosti lahko dobile nagrado na tekmovanjih. »Držim se načela, da moramo lovci pustiti najlepše in najmočnejše živali v naravi za pleme, kot dela narava s svojo selekcijo, lovci pa moramo streljati tiste primerke živali, ki bi v naravi verjetno izgubile boj v bitki za preživetje. Včasih je vse delo opravila narava sama s svojo naravno selekcijo, zdaj pa so se razmere s posegi ljudi praktično povsod krepko spremenile, zato moramo za izbor poskrbeti mi. Res, da so med lovci tudi taki, ki streljajo le za trofeje ali pa mogoče tudi za hrano, vendar jaz tega nisem nikoli odobraval. Pri lovu ne gre zgolj za streljanje živali. Gre pravzaprav za gospodarjenje z njimi in njihovo vzrejo. Živalim pomagamo tudi pri hranjenju in jim omogočamo lažje preživetje. Sploh je za dobrega lovca najpomembneje, kakšen odnos ima do živali. Imamo zelo stroga pravila lovske etike. Za tistega, ki se jih ne drži, ni mesta med nami.«

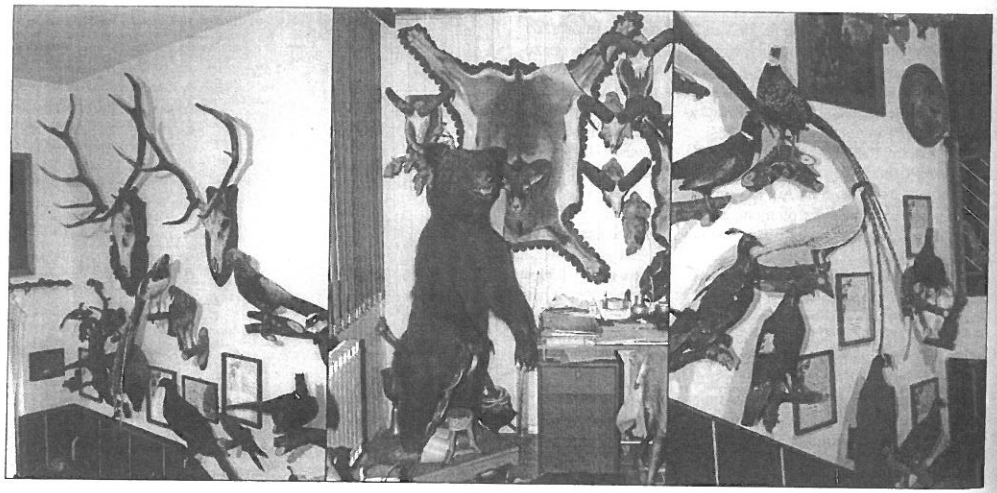

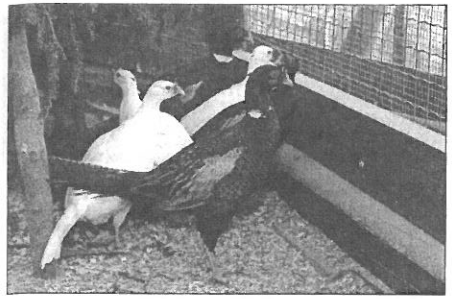

Lovci v svojih loviščih skrbno nadzirajo stalež živali in če se katera vrsta preveč razmnoži, morajo z odstrelom poskrbeti, da se ohranja ravnotežje. Glede tega imajo lovci zelo stroga merila in vsaka lovska družina za vsako leto dobi točno določeno, koliko posameznih vrst divjačine lahko odstrelijo.
»Živali moraš dobro poznati. Natančno moraš vedeti kar največ o njihovem življenju in potrebah. Če jih ne bi streljali, bi se posamezne vrste preveč razmnožile. Začele bi delati škodo, rastlinojede bi še bolj pustošile po kmetijskih površinah, plenilci pa bi še bolj zahajali v človeška naselja. Pa ne samo to. Če se določene živali preveč namnožijo, potem se med njimi lažje širijo bolezni, prihaja pa tudi do drugih težav. Prav zato so naši posegi v naravi nujni, ne glede na to, kako nekateri ljubitelji narave gledajo na to.«
Franci je zdaj član lovske družine Struga v Suhi krajini, blizu Kočevja. Pred leti je bilo mogoče, da so bili lovci člani po več lovskih družin hkrati, zato so se nekateri včlanjevali v najrazličnejše družine, tako da so lahko lovili različno divjad v različnih življenjskih okoljih. Tudi sam se je včlanil v več družin. Med drugim je bil tudi član lovske družine Mengeš in družine iz Motnika, zdaj pa je predsednik lovske družine Struga, saj mu je všeč lov v tistih gozdovih. Njihovo lovišče se razteza na 5.000 ha, po tamkajšnjih gozdovih pa se poleg običajnih gozdnih prebivalcev potikajo tudi medvedi in risi. Pred leti so imeli v družini organizacijske težave, saj so družino vodili sami starejši možje, ki niso imeli prav dobrih organizacijskih sposobnosti. Ko je krmilo prevzel Franci, so se stvari krepko spremenile. Družino je postavil na noge in med drugim so si zgradili tudi lovsko kočo, v kateri imajo v družabnem prostoru kar 60 sedežev, seveda pa je v njej mogoče tudi prespati.

Franci pravi, da je v njihovem lovišču zdaj kar 15 medvedov, čeprav naj bi jih bilo po nekaterih ocenah 5 ali 6 ravno prav za njihovo območje. Včasih so tam živeli tudi volkovi, vendar so jih pred desetletji iztrebili.
»Med lovci je zelo razvito družabno življenje in tovarištvo. Poznajo svoj krst, po vsakem lovu pa pripravijo tudi t.i. zadnji pogon. To je družabno srečanje v kateri od bližnjih gostiln ali pa kje drugje v prijateljski družbi. Marsikdo od nas včasih ne more priti na lov, na zadnji pogon pa pride.« Na takih pogonih si lovci izmenjujejo izkušnje, pripovedujejo zgodbe s svojih lovov in marsikdaj razdrejo tudi kakšno lovsko. Tudi za zadnji pogon veljajo določena pravila. Na primer, ko pijejo na lovski blagor, morajo vsi kozarce držati v levi roki. S tem izkažejo čast svojemu lovskemu patronu sv. Hubertusu, ki je bil radoživ in je z eno roko rad držal žensko, z drugo pa kozarec. Seveda je žensko držal z desno roko.
Čeprav živali ne strelja zaradi hrane, pravi, da zna pripraviti tudi nekaj izvrstnih lovskih specialitet. Še zlasti se pohvali z gamsovo kislo juho ter jelenovo in zajčjo pašteto. Pravi, da divjačine običajno ne daje v paco, ker želi ohraniti prvinski okus. Ima prijatelja mesarja, ki mu iz divjačine naredi odlične klobase, ki jih potem suši pod Krvavcem. Ko govori o lovski hrani, pa Franci takoj pohvali tudi svojo ženo, za katero pravi, da zna res odlično pripraviti nekatere lovske dobrote.
Franci tudi rad pove kakšno zanimivo zgodbo iz lovskega življenja, ker veliko ve tudi o živalih in lovu, pa ni čudno, da k Mušiču na dom večkrat pridejo otroci iz šole ali vrtca, da jim razkaže svoje trofeje in predstavi lovsko življenje in živali. Zanimiv pa je tudi pogled na res številna priznanja, ki jih je Franci prejel za svoje delo. Razdeli jih kar v tri skupine. V eni so nagrade, ki jih je dobil kot rejec eksotičnih ptic, v drugi so nagrade, ki jih je prejel kot odličen strelec. Kot verjetno večina Trzincev ve, je bil Franci med pobudniki za ponovno oživitev strelskega društva v Trzinu, malo manj pa jih ve, da si je na tekmovanjih pristreljal tudi veliko nagrad. Še zlasti ponosen je na tisto iz leta 1972, ko je pri streljanju na glinaste golobe premagal tudi avstrijskega državnega prvaka. V tretji skupini pa so priznanja, ki jih je prejel za svoje družbeno politično delo. Med drugim ima tudi nagrado v podobi karantanskega partnerja, ki jo je dobil, kot smo v Odsevu poročali, za zasluge pri delu s podjetniki. V prvi polovici decembra pa bo prejel še eno zelo ugledno priznanje za zasluge pri omogočanju izobraževanja delavcev preko skladov, za kar mu že zdaj čestitamo, prav gotovo pa bomo o tem tudi naknadno poročali.
Nobena od omenjenih treh skupin priznanj in nagrad ni majhna. Le redki posamezniki v življenju pridobijo toliko pohval in nagrad, Franci pa pravi, da imajo zasluge za to tudi njegove živali, saj mu je delo z njimi dalo energijo in polet, da se je lažje spoprijemal z drugimi življenjskimi izzivi. Med lovci pa se je naučil še ene modrosti: »Vse je dobro, samo nevoščljivosti – fovšije – ne sme biti.«

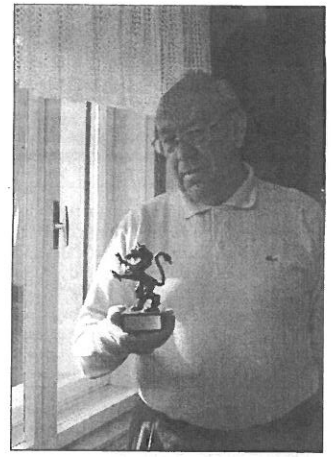

Miro Štebe

Tisti, ki nimajo nobenih zaslug,
ne morejo soditi o drugih,
tisti, ki jih imajo,
tega sploh ne poskušajo.

Kitajski

Tudi v Trzinu imamo osle

Na obisku pri družini Valenčak ter Mišku, Meti, Piki, Vesni, Bučku, Piku, zajcih, kokoših, ježu in morskem psu

Ko sem se zadnjikrat peljala iz Ljubljane domov, sem malo pred domom, na travniku za cesto opazila dva oslička. Kasneje sem izvedela, da sta last družine Valenčak. Ker bo odslej v Odsevu vsak mesec objavljena rubrika o zanimivih živalih, ki jih imajo Trzinci, sem se takoj odpravila k Valenčakovim, da izvem kaj več o teh živalih. Po pogovoru z gospodom Francijem sem kmalu videla, da oslička tu še zdaleč nista edini živali. Valenčakovi imajo namreč še dve kravi, sedem kokoši, dva zajca, dva psa, ježa in morskega psa (zelo majhen primerek). V hlevu za hišo počivata Miško in Meta. Osla, ki ju je gospod Franci dobil naravnost iz Dalmacije, za zabavo svojim vnukom, da ju bodo lahko jahali. Poleg njiju domujeta v hlevu še dve kravi, Vesna in Pika. Vsi štirje se zdijo prav srečni, sploh zato, ker se je gospodar Franci zelo potrudil, da je njihov domek opremil karseda prijetno, in je na steno namestil celo radio, da Mišku, Meti, Vesni in Piki ne bi bilo preveč dolgčas. Malo manjša Meta in malo večji Miško sta stara približno tri leta. Oslica Meta je breja, na malega oslička pa bo treba še malo počakati, saj brejost pri oslih traja eno leto in še čez. Osli so sicer zelo primerni za jahanje. Niso veliki, na svojem hrbtu pa menda lahko nosijo dvakratno breme od svoje lastne teže, v primerjavi s poniji, ki lahko prenašajo največ trideset kilogramov teže. Edino kar še manjka so sedla, ta pa bo gospod Franci kmalu dobil iz Dalmacije. In če kdo misli, da je jahanje oslov zaradi oslovske trme lahko nevarno, naj povem, da se osli pri ježi vedno lepo vedejo, po besedah gospoda Francija pa so še »hitri ko hudič«!

Gospod Franci ju hrani s suho ali svežo travo ter suhim kruhom. Kljub temu da ne pojesta veliko (osli so tudi sicer precej nezahtevne živali), pa se včasih prav rada posladkata s sladkorčki in čokolado. Dostikrat, tudi ko postane mraz, pa ju gospod Franci odžene na travnik na pašo in takrat se izkažeta za nadvse primerno zamenjavo za kosilnico. Osli so namreč v tej funkciji zelo spretni in »pokosijo« cel travnik od začetka do konca.
Nekaj korakov stran od hleva je zajčnica, v kateri prebivata dva zajca in jež. Vsi trije še čakajo na ime. Zajčka sta oba samčka, stara kake štiri mesece. Eden je ogromen, žametno črn. Drugi pa je ovnač, kar pomeni, da ima en uhelj pokonci, drugega pa spuščenega. Kot že rečeno, tukaj prebiva tudi jež.

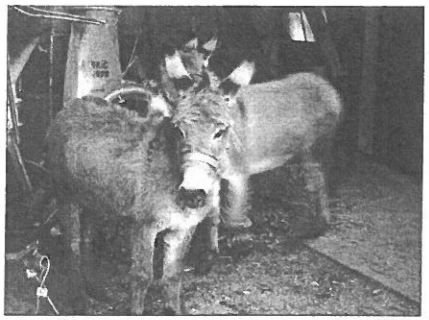

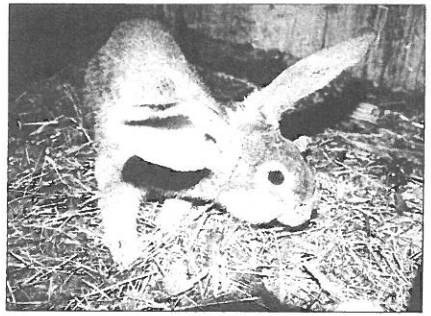

Ezopova basen: Volk in osel

Osel, ki se je pasel na trati, je opazil, da se za grmom plazi volk. Hitro se je domislil, kako si bo rešil življenje. Začel je šepati, kot da ga boli zadnja noga. Ko je volk stopil iz skrivališča, mu je osel potožil, da se mu je v kopito zadrl oster trn. »Prosim, izpuli mi ga,« je prosil volka, »drugače se ti bo zataknil v grlu, ko me boš požrl.« Volk se res ni hotel zadušiti sredi kosila, zato je rekel oslu, naj dvigne nogo, in si začel ogledovati kopito. Takrat pa je osel z vso silo brcnil, da se je volk odkotalil v jarek. Ko se mu je uspelo postaviti na majave noge, je bil osel že daleč proč.

Nauk: Ne verjemi nenadejani uslugi.

Še ena poučna: Ljudem ne moreš ustreči

Kmet in njegov sin sta gnala osla v mesto na sejem, kjer sta ga nameravala prodati. »Kako sta nespametna,« jima je rekel mimoidoči, »vidva pešačita, osel pa lagodno hodi brez tovora.« Kmet je rekel sinu, naj zajaha osla, in krenila sta naprej. Naslednji, ki sta ga srečala, se je razjezil na otroka: »Te ni sram, lenuh? Mlad si in zdrave noge imaš, tvoj ubogi oče pa mora hoditi po prahu in soncu.« Kmet je pomagal sinu z oslovega hrbta in sam zajahal osla. Kmalu sta srečala dve ženski in slišala, kako je ena rekla drugi: »Odrasel človek je, pa tako sebičen. On počiva na oslu, sin pa mora pešačiti za njim.« Kmet je velel sinu, naj prisede, in skupaj sta nadaljevala pot na oslovem hrbtu. Naslednji popotnik je kmeta vprašal, ali je osel njegov, in ko mu je ta pritrdil, se je začudil: »Zakaj pa potem tako kruto ravnaš z njim? Namesto da ga mučita z dvojno težo, si zasluži, da vidva nosita njega.« Zato je kmet osla z nogami privezal na močan kol in s sinom sta si ga zadala na rame. Ko sta prispela do mesta, so se jima ljudje tako smejali, da je razkačeni kmet vrgel osla v reko, prijel sina za roko in se odpravil proti domu.

Nauk: Kdor skuša ustreči vsem, ne ustreže nikomur.

Gospod Franci ga je pred kakimi tremi meseci našel, ko je prečkal cesto. Dali so ga k zajcem v zajčnico in ga udomačili s pomočjo hrušk. Zajca in jež so postali dobri prijatelji, pa tudi enako hrano jedo: solato, koruzo, repo, kolerabo, hruške in jabolka. Sicer pa so pri družini Valenčak v preteklosti že imeli ježe, še večje! Pa so največkrat ušli, ko so otroci pozabili zapreti vrata zajčnice.
In kot sem že omenila, imajo pri Valenčakovih še dva psa, Piko in Bučka, majhne kokoške kretke in miniaturnega morskega psa. Ta je po besedah gospoda Francija »prav žleht«. Včasih so imeli še ovce, kozo in celo sovo uharico. Pred kratkim pa so se morali posloviti od petelinov, saj so se nekateri sosedje pritoževali čez njihovo petje. A kakor koli se vzame, stari del Trzina je še vedno vas in kikirikanje mora biti v vasi vedno dobrodošlo!
Naslednjič pa o kozah, takšnih in drugačnih.

Jana Urbas

Zdravilna zelišča - ŠIPEK

Kdo ne pozna šipka ali divje vrtnice, ki nas spomladi razveseljuje s krasnimi dišečimi cvetovi. Plod šipka ima izredno zdravilno moč, saj vsebuje zelo veliko vitamina C. Menim, da največ od vseh zelišč. Zdravi in preprečuje prehlad, čisti kri in krepi organizem, odvaja vodo, pomaga tudi proti revmi.
Še je čas, da si naberemo rdeče plodove.
Na hitro jih posušimo, lahko tudi v pečici ali na radiatorju. Šipek prenese visoko temperaturo in pri tem ne izgubi vitaminov. Ko je suh, ga zdrobimo, pred tem lahko odstranimo dlačice.
Čaj iz plodov kuhamo takole: 2 žlici plodov damo v liter hladne vode, nato naj vre nekaj minut. Ker je čaj kislega okusa, ni potrebno dodajati limone.
K šipkovemu čaju lahko dodamo še druga zelišča: materino dušico, meliso, lipovo cvetje, bezgovo cvetje in bezgove plodove.
Spomladi oz. poleti lahko nabiramo tudi cvetove, ki jih posušimo in skuhamo kot čaj ali si z mlačnim čajem samo spiramo obraz.
Pijmo čajčke, da bomo zdravi in dolgo živeli.

Zinka Jordanov

GOSTIŠČE PRI ČEBELICI

na Brdu pri Lukovici

VABI

v novembru in decembru vsak petek zvečer ob 19,30 uri na

PLESNE VEČERE Z ŽIVO GLASBO

Glasba je primerna za mladino in starejše. Sprejemamo tudi naročila za večje zaključene družbe do 120 oseb, za poroke, obletnice, praznovanja podjetij, novoletne zabave in podobno. Ob izbrani hrani in pijači boste zaplesali in se odlično zabavali. Gostišče je v Čebelarskem centru Slovenije.
Rezervacije sprejemamo na telefon **01 – 729 61 13**, vsak dan od 9 do 19 ure.

KOMEMORACIJA

Pred dnevom mrtvih je bila ob obeležju žrtvam druge svetovne vojne pred trzinsko osnovno šolo žalna komemoracija. Predstavniki občine in nekaterih trzinskih društev so k spomeniku položili cvetje in prižgali sveče, v krajšem kulturnem programu pa je nastopil pevski zbor Društva upokojencev Žerjavčki. Spominska slovesnost je potekala ob zanemarjenem spomeniku. Ko smo v Odsevu opozorili na to, so bili na Občini nezadovoljni, saj so že sprožili postopek za olepšanje spomenika. Ker je spomenik pod nadzorom Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine, je postopek nekoliko daljši, vendar na Občini obljubljajo, da bomo že kmalu lahko videli, da jim ni povsem vseeno, kako izgledajo trzinska spominska obeležja.

DRUŠTVO IZGNANCEV SLOVENIJE
Krajevna organizacija Domžale

Vabilo

Še dober mesec in zaprli bomo vrata za letom 2003, v katerem smo bili velikokrat skupaj. Srečevali smo se ob petkih, drug drugega bodrili pri čakanju na uresničevanje pravic iz že sprejetih zakonov ter nestrpno čakali tudi materialno poplačilo trpljenja in škode iz Avstrije in Nemčije. Skupaj smo obiskali Velenje, Topolščico in Bele vode ter se sprehodili po Slovenskih goricah ter se udeležili številnih spominskih slovesnosti, med njimi tudi osrednje ob dnevu izgnancev ter ob 60. letnici osvoboditve taborišča na otoku Rabu. Bilo je prijetno leto, ki bi ga radi zaključili skupaj ter polni upanja stopili v leto 2004, zato vas vabimo na

Tradicionalno novoletno srečanje izgnancev in drugih žrtev vojne, ki bo

v četrtek, 18. decembra 2003 ob 13. uri v Domu krajanov v Žejah.

V prvem delu srečanja bomo opravili redni letni občni zbor ter se dogovorili o delu v letu 2004, v drugem pa smo pripravili kulturni program, v katerem bodo nastopili pevka in kitaristka Silva Kosec ter plesna skupina Štupi iz Tunjic, ter družabni del, kjer ne bo manjkalo pesmi in plesa.
Prosimo, da svojo udeležbo potrdile po običajnih telefonih, hkrati pa sporočite, če morda potrebujete prevoz, saj vam bomo skušali pomagati.
Uro pred pričetkom prireditve bo mogoče vplačati članarino ter naročnino za VESTNIK 2004.
Želimo, da pridete vsi.

Društvo izgnancev Domžale

VRTEC ŽABICA JESENI

Za nami so že jesenske počitnice. Vendar v vrtcu nismo počitnikovali, ampak smo delali z vso vnemo. Otroci so prešli v nove skupine, spoznali nove vzgojiteljice in pomočnike, novinci pa so se tudi dobro vklopili v novo okolje, tako da so začetne solzice domotožja že daljna preteklost. Da otrokom dan v vrtcu mine čim lepše, zanje pripravimo vsak dan veliko zanimivih stvari, ki zajemajo področje jezika, narave, družbe, matematike, gibanja in umetnosti.

Otroku se omogoča celosten razvoj in pridobivanje novega znanja. To znanje pa se ne pridobiva na klasičen način z učenjem, temveč z IGRO, ki je še vedno naše glavno vodilo.

Veliko zaposlenih v vrtcu Žabica in tudi v Palčici se dodatno izobražuje, mnogokrat se udeležujemo seminarjev, delavnic in podobnih srečanj, ki so organizirana z namenom pridobivanja novega znanja in izkušenj, in ga z velikim veseljem vključujemo v naše delo. Veseli smo vsake pohvale, predloga pa tudi graje, saj tako vemo, da starši spremljajo naše delo ter bivanje svojega otroka v vrtcu. Da delamo pravilno in seveda dobro, pa dokazujejo zadovoljni obrazi otrok in staršev.

Oktobra smo izvedli že tradicionalni kostanjčkov piknik, ki je tudi tokrat zelo dobro uspel. Naklonjeno nam je bilo vreme pa tudi starši, saj so pripeljali svoje malčke v zelo velikem številu. Zabaval jih je čarovnik s svojimi vragolijami, pripravili pa smo tudi štiri likovne delavnice, v katerih so otroci sproščali umetniško domišljijo, pri športnih igrah pa so porabili odvečno energijo. Seveda smo spekli in skuhali veliko količino kostanja in krompirčka, brez katerega kostanjčkov piknik ne bi uspel. Dneva je bilo kar prehitro konec, otroci in starši pa so odnesli domov izdelke in dobro voljo.

V torek, 11.11., smo imeli v telovadnici osnovne šole Trzin »hip hop« urico, ki je bila namenjena staršem in otrokom skupine metuljev in pikapolonic. To sta skupini otrok, starih od 3 do 4 let. Ti so se je udeležili v kar lepem številu. Namenjena je bila gibanju in zabavi otrok ter staršev. Vzgojiteljice smo poskušale udeležence razgibati z igricami s kolebnico, padalom in balonom, kar nam je tudi dobro uspelo. Ura nam je prehitro minila, še posebno otrokom, ki so zelo veseli vsake nove stvari. Posebno všeč jim je ogromna telovadnica, v kateri se res lahko sprostijo in uživajo v neomejenem gibanju. Tega gibanja jim žal v vrtcu ne moremo omogočiti razen zunaj na čudovitem igrišču.

Veliko se govori o popolni prenovi vrtca Žabica. To dejstvo potrjujejo pogosti obiski različnih oseb iz Občine in drugih področji, ki se s tem ukvarjajo. Upam in želim, da bodo upoštevali dolgoletno željo nas zaposlenih po večjem večnamenskem prostoru, ki bi nam zelo olajšal delo, zmanjšal organizacijske probleme, otrokom pa dodal še eno iskrico v očeh.

Petra

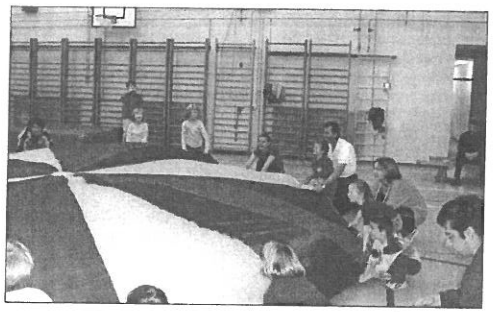

JESENSKE POČITNICE 2003 V ORGANIZACIJI DPM TRZIN

Konec oktobra so se lahko otroci prvič spočili v letošnjem šolskem letu. Jesenske počitnice ali kot je lahko slišati zadnje čase krompirjeve počitnice, so bile od 27.10. do 30.10.2003.

Da pa otroci, katerih starši so med počitnicami v službi, ne bi bili prepuščeni sami sebi in pretiranemu lenarjenju, ki pa se kaj hitro lahko razvije v kronično bolezen, je Društvo prijateljev mladine v Osnovni šoli Trzin pripravilo delavnice, ki so bile vsak dan od 9h do 12h, obiskane pa so bile kot vedno – zelo dobro.

Otroci so lahko izbirali med delavnico IGRE Z ŽOGO, kjer jih je pričakal Matjaž, RAČUNALNIŠKO DELAVNICO, pri kateri so se s pomočjo mentorja seznanili z osnovami računalnika in nadgrajevali že osvojeno znanje v različnih računalniških programih. Seveda niso pozabili na »noč čarovnic«, delovali pa sta tudi dve LIKOVNI DELAVNICI, kjer so uživali in ustvarjali ob oblikovanju gline, izdelovanju afriških mask ter plakatov.

Nekaj vtisov otrok, ki so obiskovali delavnice:

- *Na računalniške delavnice sem se prijavil, da se kaj naučim. (Blaž)*
- *Na računalniški delavnici mi je bilo zelo všeč, ker smo igrali igrice in se zabavali. Najbolj sem se zabaval, ko smo igrali SKB PAPI- ja.*
- *Tukaj se počutim zelo dobro, najraje rišem in pišem in se zabavam. Igram tudi igre. (Lara)*
- *Vse mi je bilo všeč, imela sem se dobro. (Neža)*
- *Na likovni delavnici sem se počutila dobro, ker smo izdelovali maske in delali iz gline in imamo dobro učiteljico. (Vanja)*
- *Sem dobre volje zato, ker hodim na delavnice in krožke. (Matevž)*
- *Na likovni delavnici je bilo zelo lepo. Delali smo kozarčke iz gline ter maske. Najprej smo narisali, potem pa smo dokončali izdelek. (Manuela)*
- *Med počitnicami sem se udeležila likovne delavnice. Bilo je zelo super. Učiteljica Katja je bila zelo prijazna. Delali smo različne stvari. Upam, da se bom delavnice tudi drugič udeležila. (Tanja).*
- *Kljub temu da sem bila ena redkih punc na rekreaciji, sem bila enakovredna fantom. Dobila sem dosti kondicije in se zaradi tega boljše počutim. Imela sem se zelo dobro. (Dragica)*
- *Zelo všeč mi je bilo, da sem lahko dopoldan preživel v prijetni družbi. Všeč pa mi je bilo tudi, da se je Erčo rekreiral z nami. (Matic)*
- *Tudi lansko leto se bil tukaj, letos je bilo lažje, ker sem se že lani veliko naučil. (David)*
- *Zelo se imam lepo, uživam, ko igramo rokomet, košarko in odbojko ter nogomet. (Tilen)*
- *Bilo je »ful kul«, imel sem se carsko. (Nejc)*

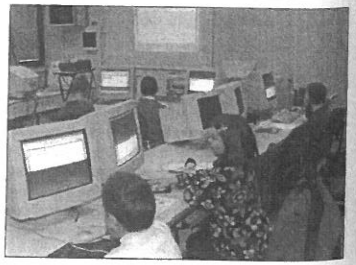

Za DPM Petra

DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE ORGANIZIRALO PREDAVANJE NA TEMO DROGE

V četrtek, 23. oktobra 2003, je bilo v stari osnovni šoli v Trzinu predavanje z naslovom **MOŽNOSTI STARŠEV PRI PREPREČEVANJU ZLORABE DROG** v sklopu programa ŠOLA ZA STARŠE, ki ga je Društvo prijateljev mladine Trzin začelo izvajati v lanskem letu.

Udeležba na predavanju je bila zelo slaba, saj se ga je udeležilo le sedem ljudi, kar nas je izjemno presenetilo glede na perečo temo današnjega časa. Nekoliko nelagodno nam je bilo tudi zaradi predavatelja, dr. Bogdana Polajnarja, ki je zelo uspešen pri svojem svetovanju tako učiteljem, vzgojiteljem in staršem pri preprečevanju zlorabe drog po celi Sloveniji kot tudi pri terapevtskem delu z družinami, kjer je prišlo do zlorabe drog.

G. Polajnar je v uvodu predstavil KAJ SPLOH DROGE SO, KATERE DROGE UPORABLJAJO, KAKO PREPOZNAMO POSAMEZNIKA, KI JE POD VPLIVOM DROGE, ODNOS DRUŽBE KOT CELOTE DO TEGA PROBLEMA in nadaljeval s ključno temo KAKŠNI SO NAČINI, DA PREPREČIMO ZLORABO DROG V DRUŽINI.

Predavanje je bilo izjemno zanimivo in nazorno, podanih je bilo veliko informacij, ki so ključ do manjšega tveganja, ki spodbujajo konfliktne odnose na področju drog.

Zakaj pa je bilo tako slabo zanimanje s strani prebivalcev občine Trzin na tovrstno predavanje, pa je vprašanje, na katerega bi radi dobili odgovor, saj razlog, da zloraba drog ni tako pogosta v manjših krajih, kot je denimo Trzin, ne drži, je med drugim poudaril g. Polajnar.

Malo je problemov, ki so tako polni stereotipov in predsodkov, kot je uporaba drog. Večina ljudi meni, da je o tem dobro obveščena, čeprav so si informacije pogosto nasprotujoče.

Nekateri ljudje sprejemajo informacije o drogah s strahospoštovanjem, kot da bi te lahko povečale njihovo uporabo. Nekaj podobnega se je nekoč dogajalo s spolno vzgojo. Resnica je drugačna. Informacije oziroma dobra obveščenost so nujno potrebno sredstvo za pametno, samostojno sprejemanje odločitev o kateremkoli izzivu, tudi o drogah.

Kakorkoli že, namen Društva prijateljev mladine je pomagati staršem, ki se ukvarjajo z vzgojo mladostnika ravno s takšnimi in podobnimi predavanji, ki jih je društvo pripravilo že kar nekaj. Pa vendar se še dostikrat sliši, da se v Trzinu zelo malo ali pa skoraj nič ne naredi za mlade in njihove starše. Zagotovo pa je vsaj tistih 7 poslušalcev iz vsega Trzina, ki so bili prisotni na predavanju, dobilo željene informacije v zvezi s perečo temo predavanja.

Namen društva je bil s tem predavanjem dosežen, kajti PREVENTIVA je ključna na tem področju, odziv prebivalcev občine Trzin pa ostaja uganka oz. vprašanje, na katerega si lahko poišče odgovor vsak sam.

Za DPM Petra, Mateja

Tradicionalno 11. BRUCOVANJE v Domžalah ŠPORT, GLASBA IN ZABAVA

V Študentskem klubu Domžale letos že enajstič zapored pripravljamo tradicionalno študentsko Brucovanje študentov občin Domžal, Kamnika, Mengša, Trzina, Komende, Moravč in Lukovice.

Vsako leto bolj nora zabava, več dogodkov in nenazadnje tudi odlični gostje so razlog, da se v dvorani Komunalnega centra v Domžalah zbere nemalo dijakov, študentov in tudi drugih, zabave željnih gostov. Krst brucov, ugodne študentske cene, organiziran prevoz (do 15 km) domov, obilo zabave je tisto, kar doživijo mladi, ko se prepustijo zabavi v družbi članov ŠKD.

Program bosta povezovala vsem dobro poznana ŠODR-ovca Riki in Ružko, obeta se nastop skupine SKAT in BIG FOOT MAME, za glasbeno vzdušje pred in po koncertu pa bo skrbel DJ MAGIC.

Da pa ne bo večer »živel« le od glasbe in zabave, vam letos pripravljajo pravo nogometno ozračje, glede na to, da je november mesec nogometni kvalifikacij. Da se da spojiti šport, glasbo in zabavo se lahko prepričate kar sami. In sicer v četrtek; 27. novembra 2003 od 21. ure dali v Hali Komunalnega Centra v Domžalah.

Za Študentski klub Domžale
Mateja Kegel
Stiki z javnostjo

ISKRENE ter PRISRČNE ŽELJE VSEM BRALCEM ODSEVA ZA ŠE SREČNEJŠE NOVO LETO 2004 ...

SPOŠTOVANI SOKRAJANI!

*Zaposleni v družbi **ČISTOČA UPRAVLJANJE d.o.o.** v Trzinu Vam želimo vse najlepše in najboljše v prihajajočem letu 2004 in Vas obenem obveščamo, da od 8. oktobra letošnjega leta poslujemo samostojno z oddelitvijo od družbe Čistoča d.o.o..*

Odločitvi je botrovala predvsem želja po še kakovostnejšem upravljanju in vzdrževanju vaše solastnine ter skrb za transparentnost poslovanja, seveda pa tudi za varnost vašega premoženja, ki jo narekuje nova zakonodaja na stvarnopravnem in stanovanjskem področju.

Podjetje Čistoča d.o.o. razvijamo že od leta 1968, področje upravljanja in vzdrževanja pa od leta 1995, pri čemer vsakodnevno skrbimo za 4.000 stanovanjskih in poslovnih enot v širši ljubljanski in celjski regiji.

Čistoča upravljanje d.o.o. s svojimi strokovno-tehnično, računalniško-finančno, pravno službo ter široko vzpostavljeno mrežo specializiranih izvajalcev, Vam je vedno pripravljena priskočiti na vsakovrstno pomoč. Z veseljem bomo sprejeli vsak Vaš predlog za še uspešnejše sodelovanje, saj menimo, da je pri naši dejavnosti sodelovanje ključ do uspeha!

V LETU, KI SE IZTEKA – SE VAM LEPO ZAHVALJUJEMO, V PRIHAJAJOČEM - SE TOPLO PRIPOROČAMO!

Trzin, 13.11.2003

ČISTOČA UPRAVLJANJE d.o.o.,
Ljubljanska 12f
1236 Trzin
direktor g. Franci Mušič

POGLED IZ ZAODRJA

Pozdravljeni, ljubitelji kulture!
V zadnji oktobrski soboti je bil center Trzina prav živahen kraj. Pred vinotočem so na prijetno toplem jesenskem sončku lenobno trgovali z domačimi pridelki. Tam so lahko na svoj račun prišli predvsem ljubitelji bučnega olja, domače ajdove moke in drugih prekmurskih dobrot. Kdor pa se je malo dalj časa smukal okrog stojnic, nekoliko pokramljal s sokrajani o zdravi prehrani in morda še kupil kakšno malenkost, je gostoljubno dobil v premrlo roko še kakšen kozarček pravega, domačega »tamedenga« žganja.
Na drugem koncu, sedaj že lahko rečemo glavne trzinske Ljubljanske ulice, pa je bilo precej vroče. Točno pred gasilnim domom je gorel sorazmerno velik ogenj, okrog njega pa je bila cela množica odraslih in otrok. Naši varuhi, domači gasilci, so namreč imeli dan odprtih vrat. Na svojem dvorišču so razstavili svojo vedno skrbno urejeno in vzdrževano gasilno tehniko z novim gasilnim avtom na čelu. Zbrani radovedni množici so preko ozvočenja predstavili svoje naprave in v živo demonstrirali različne tehnike gašenja požarov. Nekje vmes, na sredini ulice, pa je ravno tako iz zvočnikov prihajala »strašna« otroška glasba. Lokal Barca, na čelu s prizadevno Lidijo Babnik, je v sodelovanju z našim KUD-om, namreč letos za trzinske otroke že tretjič priredil Noč čarovnic. Res je, da je datum za kakšen teden prehiteval in da se je noč čarovnic pravzaprav končala, še preden sta se spustila prava tema in mraz in da se je po prizorišču poleg čarovnic potikalo tudi nekaj gusarjev, vendar take zanemarljive podrobnosti niso prav nič ovirale zbrane množice otrok, da ne bi nadvse uživali v prireditvi.
Na parkirišču jih je najprej pričakal skrivnostni grad, za katerega se je kasneje izkazalo, da je trampolin, na katerem so se lahko brezplačno do sitega naskakali.
Na vrtu lokala pa smo jih sprejeli KUD-ovci in osebje lokala, oblečeni predvsem v čarovnice in druge strašne kreature, ki prilezejo na plano na to noč duhov.
Otroci so se lahko udeležili delavnice, v kateri so iz aluminijastega podstavka, stiropora in iz lastnoročno poslikanega prosojnega papirja izdelovali prave strašne lampijone. Ker je bila izdelava kar zahtevna, jim je še kako prav prišla pomoč številnih čarovnic in gusarjev, ki so manjšim, še nespretnim prstkom, pomagali pri nekaterih bolj zahtevnih operacijah. Starši so se med tem lahko krepčali z mamljivo dišečim kuhanim vinom in kostanjem po simboličnih cenah, vendar tudi oni niso držali rok križem (razen tistih bolj nerodnih), ampak so v večini pomagali svojim otrokom pri rezanju, lepljenju, risanju in sestavljanju lampijonov. Čisto na koncu so skupaj vstavili še svečko in marsikateri otrok jo je hotel prižgati kar takoj. Vendar je bilo bolj pametno počakati na večer, ko so lahko v mraku svoje sobe prižgali svečko in opazovali sence, ki so jih na stene metale njihove risbice na zunanji strani lampijona.
Med samimi delavnicami so potekale še razne zabavne čarovniško-gusarske animacijske igre, in sicer vlečenje vrvi, igra, imenovana morska bolezen, in druge igre, ki so se jih otroci z veseljem udeleževali.
Kraljica Noči čarovnic pa je bila kot vedno buča. Radodarna gostiteljica jih je pripravila celo skladovnico. Med otroke smo razdelili jedilne nože in že so zarezali v buče. Najprej je bilo potrebno izrezati pokrov in nato z žlico iz notranjosti izdolbsti semena. Potem je prišel na vrsto važnejši, ustvarjalni del. Za najlepšo bučo je bilo namreč razpisano nagradno tekmovanje za miss in mistra bučmana 2003. Pred našimi očmi so buče dobivale svoje karakterje in tudi imena. Pri marsikateri buči je domišljija otrok razmahnila svoja krila in nastajale so prave bučmanske lepotice. Ker je bilo to tekmovanje za miss, so bila seveda dovoljena tudi razna lepotilna sredstva, tako da je nekaj buč dobilo tudi dodatke v obliki drevesnih vejic ali slame za lase. Stroga komisija je na koncu ugotovila, da so prav vse buče in bučmani zelo lepi in vsaka posebej originalna in zaradi vloženega truda vredna nagrade.
Tako je prav vsak otrok iz rok čarovnic prejel lepo knjižno nagrado in nekaj sladkarij, pod drugo roko pa je lahko domov odnesel bučo in lampijon.
Čisto na koncu pa je od mrtvih vstal tudi strašni dva in pol metra visok enonogi gusar in s seboj pripeljal še svojo gusarsko tolpo.
Skupaj s čarovnicami so potem otrokom in staršem na dvorišču pokazali, kako se zabavajo na onem svetu: žonglirajo z noži in baklami, vrtijo goreče palice in obroče in celo pijejo tak rum, s katerim lahko bruhajo ogenj.
Otroci in starši so iz pravega družinskega druženja domov odšli veseli in navdušeni nad novimi doživetji, nekje iz ozadja pa je njihove svetle obraze zadovoljno opazovala gostiteljica Lidija Babnik.
Poleg prireditev na prostem je v oktobru zaživela tudi KUD-ovska dvorana. V sodelovanju s Študentskim klubom Domžale je v petek, 24.10., zopet zaživela Kišta. Tokratna tema je bil koncert groove glasbe, kar v grobem prevodu pomeni migati. Najprej so nastopili Passo continuo, ki so nas skozi odlični vokal pevke zazibali v ritmu sambe. Zvezda večera pa je bil Schatzi, mlajši brat bolj slavnega Manifica, ki nas je navdušil z groove ritmi- nekakšnim sodobni jazzom, podprtim z elektronsko glasbo. Koncerta se je vsega skupaj udeležilo kakšnih 250 ljudi.
V decembru vas v okviru Kište dne 19.12. vabimo na koncert hardcore skupine D-Fact, še pred tem pa si lahko 13.12. ogledate koncert primorskih etno- rock šaljivcev Ane Pupedan.
Hkrati se že cel oktober, dvakrat tedensko po dve uri v KUD-u odvija brezplačen seminar Cirkuških in gibalnih umetnosti. Udeležuje se ga kakšnih trideset otrok in odraslih. Pod strokovnim vodstvom Ravila in Nataše Sultanov smo razdeljeni v dve skupini, na mlajše in starejše. Na tem tako rekoč družinskem seminarju se učimo pantonime, nekaj lažjih akrobacij in žongliranja, preizkušamo pa se tudi na hoduljah in monociklu. Seveda so sposobnosti udeležencev seminarja zelo različne, vendar zna odlični predavatelj iz vsakogar potegniti najboljše. Prav vsak, od najmlajšega šestletnega udeleženca pa do nekoliko starejših očkov in tudi mamic, se je na seminarju česa naučil in hkrati tudi prijetno zabaval. Trzinska dvorana je tudi s tem seminarjem še dodatno postala pravi trzinski družbeni in družabni center, kjer se neobvezno srečujejo stari in mladi in se še česa naučijo. Pod vodstvom Urše Mandeljc vsak teden že vadi tudi naša najmlajša skupina. Bliža se veseli december in z njim miklavževanje. Pod vodstvom Janeta Mušiča bo KUD v sodelovanju z Občino Trzin zopet pripravil sprevod po Trzinu, predstavo in obdaritev naših najmlajših. Projekt je zaradi vsako leto večjega števila otrok postal že zelo zahteven zalogaj za naše društvo, vendar ne dvomimo, da ga izkušena ekipa ne bi izpeljala tako, kot je treba.

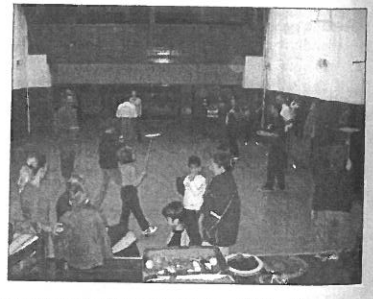

Vsakodnevno se tudi že polni koledar dogodkov v veselem decembru, v naši dvorani.
Obetajo se nam miklavževanje, koncerti, proslave in različne predstave. Vabimo vas, da spremljate obvestila, vabila in plakate, prav gotovo se bo med vsemi prireditvami našla tudi katera po vašem okusu!

Andrej Zupanc

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN
BLIŽA SE OBČNI ZBOR PLANINSKEGA DRUŠTVA

1983 - 2003
20 let

VABILO NA VOLILNI OBČNI ZBOR PD ONGER TRZIN

Vabimo vas na volilni občni zbor PD Onger Trzin, ki bo v

četrtek, 18. 12., ob 18. uri

v novem centru družbenih dejavnosti (Center Ivana Hribarja - Dvorana Marjance Ručigaj).
V primeru, da dvorana še ne bo nared, bo Občni zbor v dvorani KUD-a!

Občni zbor bo razdeljen na tri dele:
V prvem delu bo poleg kulturnega programa še podelitev društvenih priznanj in priznanj PZS, v drugem bodo na vrsti poročila ter volitve novega vodstva, v tretjem pa – seveda, »novoletno« srečanje članov – torej zakuska.

VABLJENI !

NEKAJ UTRINKOV Z ZADNJIH AKCIJ

1 - izlet na Plešivec, 2 - izlet na Debni vrh, 3 - priprave na Regijsko tekomovanje »Mladina in gore«

Novice iz ŠD Trzin
OBČNI ZBOR ŠPORTNEGA DRUŠTVA TRZIN

Občni zbor športnega društva Trzin se je odvijal v četrtek, 13.11. 2003, v dvorani KUD-a v Trzinu.
V uvodu je predsednik društva Janez Lenarčič podal poročilo o delovanju Športnega društva Trzin v letih 1999 do 2003. V teh letih so bile izvedene naslednje prireditve: Otroška olimpijada, Tek Petra Levca, Turnir v malem nogometu, Šahovski turnir, Maraton košarke, Dan košarke.
Športno društvo je uspešno vodilo tudi popoldanske termine rekreacije: košarka, nogomet, aerobika, namizni tenis, telovadba za ženske.
Prisotne na Občnem zboru je pozdravil tudi župan Občine Trzin g. Anton Peršak.

Sledila so poročila vodij posameznih sekcij.

- Nogometna sekcija
  Dušan Strmčnik je prisotne informiral glede delovanja nogometne sekcije. So rekreativna ekipa, ki 2x tedensko trenira in igra v rekreativni ligi.
- Namizni tenis
  Sekcijo vodi Igor Žgur. Namizni tenis obiskuje 9-10 članov. So aktivni in se udeležujejo tekmovanj v namiznem tenisu v Ljubljanski 4. ligi.
- Rekreacija za ženske
  Vodi jo Liljana Smrekar. Rekreacijo obiskuje enkrat tedensko 46 članic.
- Aerobika
  Odvija se 2x tedensko v telovadnici OŠ Trzin.
- Košarka
  Informacijo o delovanju košarkarske sekcije je podal Matjaž Erčulj. Košarkarji se redno udeležujejo tekmovanj v košarkarski ligi.

V nadaljevanju je Občni zbor izvolil tudi novega predsednika društva. Sedanjega predsednika Športnega društva Trzin Janeza Lenarčiča bo v naslednjem mandatnem obdobju zamenjal Matjaž Erčulj. Na enem izmed naslednjih sestankov društva bo novi predsednik izbral nove člane upravnega odbora Športnega društva Trzin.
Matjaž Erčulj je prisotnim predstavil tudi program prireditev za leto 2004.

14.03.2004	Turnir trojk – košarka
25.04.2004	Tek Petra Levca
23.05.2004	Turnir v malem nogometu + šah
05.06.2004	Trzinska pomlad + košarka + mali nogomet
18.in 19.06.2004	Maraton košarke
Avgust 2004	Košarkarske priprave
04.09.2004	Otroška olimpijada
11.09.2004	Dan košarke

Tanja Prelovšek

NOVICE IZ PGD TRZIN

Mesec je zopet naokoli, zato je prav, da vam predstavimo naše delovanje v mesecu oktobru, ki ga gasilci imenujemo mesec požarne varnosti. V tem mesecu ponavadi pripravimo program, s katerim želimo občanom predstaviti naše naloge in delo, povezano z njimi.

Zato smo 24. in 25. oktobra, ob sveže pečenem kostanju in vročem čaju, organizirali dneve odprtih vrat, na katerih smo za občane pripravili vzgojno- izobraževalni program z naslovom Varnost v gospodinjstvu.

V ta namen smo prikazali atraktivne in predvsem zelo poučne prikaze plinske in maščobne eksplozije ter razvoj notranjega požara s povratnim ognjem in požarnim preskokom (backdraft in flashover). Za program smo se odločili na podlagi nesreč iz preteklosti, tako doma kot v tujini, v katerih smo videli katastrofalne posledice požarov in eksplozij v gospodinjstvu in industriji. Predstavitve so bile poučne tudi za gasilce, ki so lahko v živo videli tisto, kar so se učili na strokovnih seminarjih in tečajih.

Poleg vodilnih tem si je bilo možno ogledati tudi orodjarno in opremo. Člani so prikazali potek intervencije, vse od klica na regijski center do prihoda na kraj nesreče. Ob tem so občani lahko videli pravilni vstop v goreč prostor ter samoreševanje z višine s pomočjo vrvne tehnike.

Na naše presenečenje je bil odziv občanov kljub mrazu in snegu večji, kot smo pričakovali. Zadovoljni smo bili predvsem s postavljenimi vprašanji ob ogledu orodjarne in opreme, kar je pomenilo, da se zanimajo za našo dejavnost, potek alarmiranja, intervencij in izobraževanja. Občani so bili najbolj navdušeni nad prikazom maščobne eksplozije, saj si niso mogli predstavljati, kaj pomeni malenkost vode na gorečem olju.
Svojevrsten odziv je doživel tudi prikaz razvoja notranjega požara in nevarnosti, ki ob gašenju le teh prežijo na gasilce.

Cilj dnevov odprtih vrat je bil seznaniti občane, kako pravilno ukrepati ob začetnih požarih, ki se lahko pojavijo v gospodinjstvu zaradi nepazljivosti ali raztresenosti ob vsakdanjih opravilih. Ob tem naj se še enkrat zahvalim kolegoma Milanu Dubravcu GARS Jesenice in Janezu Hočevarju PGD Ljubljana mesto, ki sta omogočila predstavitve in pomagala z nasveti ob izvedbi programa.

Poleg dnevov odprtih vrat smo bili dejavni tudi na izobraževalnem področju: dva člana sta obiskala štiridnevni tečaj za poveljnike društev, v izobraževalnem centru na Igu smo se udeležili meddruštvene gasilsko- reševalne vaje, ki jo je pripravilo PGD Črnuče. Prav tako smo poskrbeli tudi za varnost najmlajših v domačem kraju in organizirali vajo na objektu vrtec Palčica v stari šoli in tako spoznali prostore ter možnosti za ukrepanje v resnični situaciji.

Za konec naj še enkrat povabim vse, ki ste zainteresirani za naše delo in imate čut odgovornosti pomagati sočloveku v nesreči, da se pridružite našim vrstam. Na voljo smo vsako soboto opoldne v orodjarni PGD Trzin na Ljubljanski c. 2. Lahko nas pokličete na že znani tel. številki 564 46 60 (predsedstvo) in 564 46 61 (poveljstvo), lahko pa nam seveda pošljete tudi elektronsko pošto na pgdtrzin@siol.net.

P.S.
Člani, naj vas spomnim, da praktične vaje potekajo po urniku, vsak drug četrtek ob 19:00 uri.

Z gasilskim pozdravom

NA POMOČ !

Andrej Nemec
poveljnik PGD Trzin

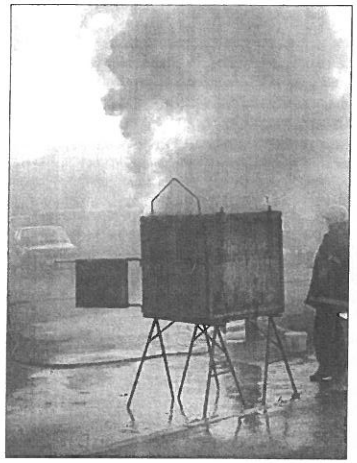

Na sliki je viden pojav povratnega ognja, ki se pojavi ob odpiranju prostorov v katerih je nepopolno gorenje. V prostor pride svež zrak (kisik) ki omogoči ob dovolj veliki temperaturi plinov v prostoru nekakšno eksplozijo teh plinov. Pojav je lahko usoden za gasilca ali človeka ki nepravilno vstopa v tak prostor.

Delo z mladimi

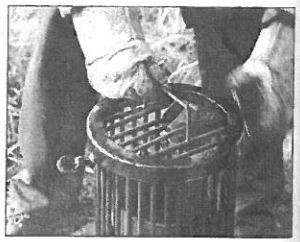

Na fotografiji lahko vidimo posledice eksplozije kartuše z gospodinjskim plinom (camp kartuša propan butana 200g), kaj se zgodi ob eksploziji gospodinjske jeklenke v stanovanju si lahko samo predstavljamo.

ANKETA: SILVESTROVANJE

December že glasno trka na naša vrata in kaj hitro bo tu tudi novoletna noč. Noč, ko bo staro zamenjalo novo in ko bomo začeli pisati popolnoma nova poglavja v naših knjigah življenja. V tokratni anketi nas ni zanimalo, kako Trzinci in Trzinke zaznamujejo Silvestrovo noč, kaj točno počnejo in s kom se družijo (čeprav smo morda od nekaterih izvedeli tudi to), ampak nas je bolj zanimalo, kako so zadovoljni s trzinskim silvestrovanjem na prostem, kje v Trzinu je primeren prostor za takšno silvestrovanje in kakšen naj bi bil silvestrski program.

NATAŠA GLADEK

Silvestrovanja na prostem mi niso pretirano všeč, pa tudi želje nimam, da bi praznovala nekje zunaj. Trzincem bi predlagala silvestrovanje v Taubiju. Pod pokritim šotorom bi bilo na to noč najbrž bolj toplo kot pa je zunaj.
Sama silvestrovo preživim s prijatelji. Pet družin nas je, ki novoletno noč preživimo skupaj, enkrat pri enem doma, drugič pri drugem.Ta naša skupna silvestrovanja so postala že kar nekakšna tradicija. Tudi otrokom je tako lepo, ker imajo družbo in je tudi zanje ta noč nekaj posebnega.

SLAVICA KLUN

Po navadi sem za silvestrovo doma. Prehod iz starega leta v novo se mi ne zdi tako pomemben, da bi ga bilo treba iti nekam praznovat. Trzinsko silvestrovanje na prostem je kar pametna ideja, saj se tu ljudje lahko družijo. Najbolj primeren prostor pa je po mojem mnenju pri trgovini Mercator v novem Trzinu.

MAJDA KOCIPER

Prehoda v novo leto ne bom praznovala v Trzinu, pa ne zato, ker mi ne bi bilo všeč, temveč zato, ker grem v Maribor k prijateljem. Vsako leto silvestrujem z njimi in največkrat gremo silvestrovat kam na prosto. Mraz na to noč me prav nič ne moti. Kateri prostor predlagam Trzincem za silvestrovanje? Ja, kolikor vem, je to silvestrovanje po navadi pri trgovini, in je najbrž to res primeren prostor, ne vem pa, kako zadeva izgleda, ker pač še nikoli nisem bila tam. Toda od svojih prijateljev in sosedov sem slišala, da so vsi kar zadovoljni in redno hodijo silvestrovat na prosto. Za program pa je dobro, da igra kakšna glasbena skupina, da se pove kaka šala ali pa kaj podobnega. Vodenje programa niti ni tako zelo nujno, čeprav v Mariboru pa imajo največkrat nekakšnega povezovalca programa.

RUŽA ŽNIDARIČ

Mislim, da bi letos silvestrovanje moralo biti pri KUD-u, tako kot lani, ker je tam bolj primeren prostor za takšne reči. Tam lahko zelo dobro uredijo oder za glasbenike; naredijo jim lahko tudi dobro streho v primeru slabega vremena, pa tudi bolj primerno je zaradi petard in raket. Če te slučajno zebe, se greš lahko pogret v KUD, dostojno greš lahko na stranišče, kar tu, pri Mercatorju ni bilo mogoče in so potem ljudje šli na potrebo kar v grmovje. Je pa po takem silvestrovanju naslednji dan veliko smeti, ki jih je treba čimprej pospraviti.

RENATA BOBNAR

Največkrat silvestrujem kar tu, v Trzinu, na prostem. Edino lani sem bila nekje drugje. Pri Mercatorju se mi zdi primeren prostor za tak dogodek, ker je po mojem mnenju to največje središče Trzina. Za silvestrski program bi težko karkoli rekla, ker največkrat pridem na prizorišče pet minut pred polnočjo, in niti ne vem, kakšen je. Mislim pa, da bi bila najbolj primerna kakšna glasbena skupina, ki bi igrala raznovrstno glasbo (od popa do narodno-zabavne) za različne okuse in starosti. Malce ognjemeta na ta večer mora biti, ker je že sam dogodek tak, prazničen.

IVAN VENGUST

Silvestrujemo po navadi doma, pa ne zato, ker bi bil na televiziji dober program, ampak zato, ker se mi zdi, da celo leto tekamo naokrog kot nori, in se lahko te dni okoli novega leta malo umirimo in smo doma. Mislim, da so za novo leto bolj naši otroci tisti, ki bezljajo naokrog.
Vem pa, da v Trzinu po navadi silvestrujejo na prostem, tu pred Mercatorjevo trgovino. Meni se zdi malo premzrlo, da bi silvestroval zunaj. Vsako leto malce že gremo ven, vendar ni prijetno: petarde pokajo, mrzlo je… Največkrat gremo ven zato, da si ogledamo kakšen ognjemet. Lani smo tako bili na Dobenu, odkoder se je zelo lepo videlo v dolino, ker ni bilo megle, vendar je bril zelo mrzel veter…
Predlogi za novoletni glasbeni program? Hmmm... Za moj okus bi bila najbolj primerna kakšna vroča afriška skupina (smeh). Le da takrat verjetno ne bi mogli igrati na kitare, ker je premrzlo in bi jim otrpnili prsti. No, morda pa bi morali glasbo imeti posneto na playback (smeh).

Boste torej ostali v Trzinu in preverili, če so organizatorji silvestrovanja upoštevali kakšen predlog?

Mateja Erčulj
Foto: Jana Urbas

CENTER ZA SOCIALNO DELO DOMŽALE
vabi vse prostovoljce, ki bi jih zanimalo delo z mladimi v:

PROJEKTU "UČENJE ZA VSE ŽIVLJENJE".

Vabljeni ste vsi, ki ste radi v družbi mladih, ki ste vsaj 1x tedensko pripravljeni del svojega prostega časa posvetiti otroku ali mladostniku.

Projekt je namenjen otrokom in mladostnikom, ki potrebujejo pomoč v smislu pomoči pri učenju, spremljanju šolskega dela, pogovora, druženja, usmerjanja v pozitivno koriščenje prostega časa, učenje socialnih veščin.

Enkrat mesečno se vsi otroci in prostovoljci srečujemo še na izletih in kreativnih delavnicah, zato ste prostovoljci dobrodošli tudi pri izvedbi delavnic in podajanju svojih idej.

Vsi zainteresirani se lahko osebno zglasite na našem Centru za socialno delo, Ljubljanska 70, Domžale, v drugem nadstropju, ali pokličite na tel. št. 01/724-63-70 ali 01/724-63-87, kontaktna oseba je Veronika Dermastja.

Vljudno vabljeni!

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vročo stran ureja Tanja Prelovšek, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel.št. 564 18 73). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinci!

29.11. 16.00	Karitas Trzin	Dobrodelni koncert (v župnijski cerkvi sv. Florjana)
5.12. 17.30	KUD Trzin	Miklavževanje (za otroke stare od 0 do 4 leta)
5.12. 19.30	KUD Trzin	Miklavževanje (za otroke stare od 5 do 8 let)
13.12.	MO PD Onger Trzin	Izlet v neznano
13.12.		Koncert ansambla Ana Pupedan (v okviru »Kište«) - v dvorani KUD-a
16.12.	DU Žerjavčki	Vsakoletno novoletno druženje
16.12. 14.00	DPM Trzin	Božično-novoletna delavnica (izdelovanje venčkov, jaslic, novoletnih okraskov…)
18. 12. 18.00	PD Onger Trzin	XX. redni volilni občni zbor in novoletno srečanje članov društva
19. 12.		Koncert ansambla D-Fact (v okviru »Kište«) - v dvorani KUD-a
22.12.	dop. DPM Trzin	Novoletna predstava za otroke
28.12. 18.00	TD Trzin	Večer pesmi in folklore s podelitvijo priznanj za urejene balkone in vrtove
31.12.	Občina Trzin	Silvestrovanje na prostem na igrišču za Občino Trzin
december	MO PD Onger Trzin	Kranjska reber

NAPOVEDUJEMO:

10.-11.1.04	Strelsko društvo Trzin	8. prehodna skerca Borisa Paternosta

Obvestila:

- ***Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek (Planinski krožek za osnovnošolce (razredna stopnja) vsako sredo od 16.00 do 17.00 (učilnica - likovni pouk), srečanja za dijake in študente vsak drugi četrtek v mesecu od 20. do 22. ure v društveni hišici).***
- ***DU Žerjavčki vabijo vse, ki bi se jim radi pridružili v njihovem društvu, vsak ponedeljek ob 16.uri v Bar »Doza« (zraven pizzerije).***
- *Športno društvo Trzin*
  Rekreacija: nogomet – vsako soboto ob 16.30 v telovadnici OŠ, košarka – vsako nedeljo ob 15.30 v telovadnici OŠ

MIKLAVŽEVA POT

Kdor si želi 5. decembra ogledati sprevod sv. Miklavža, mu je lahko vodilo njegova začrtana pot:

Začetek ob 16.30 »pri Smuku« na Jemčevi, nato pa gre sprevod do trgovine »Pri Juriju« na Mengeški. Pot bo nato sv. Miklavža s spremstvom peljala mimo župnišča, po Ul. Pod gozdom, Mlakarjevi, Ul. Rašiške čete in Kidričeve do trgovine »Flis«.
Od tam bo sprevod mimo T3 odšel do dvorane KUD.

Karitas KARITAS TRZIN vabi na

DOBRODELNI KONCERT

v soboto, 29. 11. 2003 ob 16. uri v cerkvi sv. Florjana v Trzinu

Izvajalci kulturnega programa bodo: PEVČKI (otroški pevski zbor - zborovodja Franci Banko), JURE IVANUŠIČ, JOŽICA KALIŠNIK (spremljava na harmoniki Božo Matičič), ELDA VILER, HERVIN JAKONČIČ, NATAŠA BANKO in URŠA URBANIJA (spremljava na klavirju Sebastijan Vrhovnik), TRIO PATRI KAPUCINI, FRANCI KURENT, ŽOLNE, zbor DU Trzin ŽERJAVČKI (spremljava na orglah Franci Banko, zborovodja prof. Alenka Markus).

Povezovalec programa: Gašper Ogorelec

Zbrani prostovoljni prispevki bodo namenjeni za potrebe KARITAS Trzin. Vsi, ki se koncerta ne morete udeležiti, svoj dar pa bi želeli prispevati, le-tega lahko nakažete na TRR Župnijske Karitas Trzin: 18305-02-53395249.

PRISRČNO VABLJENI!

Čistilni servis
Depala vas d.o.o.
Depala vas 5, Domžale
Tel.: 01/ 72 41 657, 041/ 695 339, 01/ 72 42 489

Čistimo: • vse vrste oblačil, tudi perilo • vse vrste preprog • vse vrste zaves (tudi lamelne zavese) • tapisone in tople pode ter marmor
Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih.
Čistilni servis imamo v Depali vasi tik ob cesti z velikim parkiriščem.
Odprto imamo vsak dan od 7h do 19h, ob sobotah od 8h do 13h.

Čistilni servis

ELshop ELEKTRONIKA
Testenova 69, 1234 Mengeš
Tel.: 723-02-70, fax 723-02-75
GSM 070/684-178
e-mail: elshop@sion.net
http: //www.elshop-sp.si

AVTOMATSKA VRATA
Z DALJINSKIM ODPIRANJEM
SERVIS PRODAJA IN MONTAŽA
Crawford
garažna in industrijska vrata, nakladalne ploščadi

RTV SERVIS
GORENC s.p., Liparjeva 16, 1234 Mengeš, GSM: 041 644 - 121
Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.
Tudi na domu!
Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

Avto Debevc
PE Trzin
Gospodarska vozila
NOVO odprt prodajnoservisni center Avto Debevc v Trzinu, Ljubljanska ul. 17
PAMETNA ODLOČITEV
servis 01 564-23-88
prodaja 01 564-42-76

AVTOLIČARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avtoličarske in avtokleparske storitve
Habatova 7B, 1236 Trzin, Tel.: 01/564-20-27